



VÁŽENÍ A MILÍ SPOLUOBČANÉ,

v posledním úvodníku tohoto volebního období bych se rád poohlédl zpět a pro informaci zrekapituloval některé významné investiční akce, které přispěly svým způsobem ke změně podmínek života občanů našeho města. V jednotlivých letech to byly tyto akce:

2015

- realizace připraveného projektu vč. dotace – zateplení, výměna oken a dveří lékařského domu,
- realizace připraveného projektu vč. dotace – zateplení, výměna oken a dveří kulturního domu,
- realizace připraveného projektu vč. dotace – zateplení, výměna oken a dveří nové budovy základní školy,
- dokončení kanalizace – Lindnerova ulice vč. rekonstrukce chodníku,
- projektová dokumentace – kanalizace 13 RD ulice Českých bratří,
- projektová dokumentace – kanalizace a ČOV Křešice,
- oprava komunikace – ulice Pod Vinicí,



2016

- instalace a zprovoznění městského kamerového systému
- rekonstrukce budovy mateřské školky,
- rekonstrukce chodníku a veřejného osvětlení v ulici Jiráskova,
- rekonstrukce přívodního el. vedení pro základní školu,
- rekonstrukce veřejného osvětlení a rozhlasu – Zliv,
- rekonstrukce sociálního zařízení – kulturní dům,





2017

- pořízení techniky pro technické služby města – multi-kára, traktor Kioti vč. příslušenství,
- pořízení dopravního automobilu pro SDH Libáň,
- instalace dětského hřiště – zahrada základní školy,
- instalace „buňkoviště“ – zázemí pro sportovce,
- instalace veřejného osvětlení – 13 RD ulice Českých bratří,
- reaktivace zeleně – sportovní areál,
- výstavba kanalizace – 13 RD ulice Českých bratří,
- výstavba plynofikace – 13 RD ulice Českých bratří,
- rekonstrukce chodníků – ulice Dukelská, Tyršova,
- výměna plynových kotlů – byty v obchodním domě ulice Jičínská,
- rekonstrukce veřejného osvětlení – ulice Školní, Emlerova,



2018

- rozšíření městského kamerového systému,
- rekonstrukce Zlivského rybníka,
- výstavba dílny a skladu – technické služby města,
- výstavba chodníku – 13 RD ulice Českých bratří,
- projektová dokumentace – kanalizace Psinice,
- oprava střešního pláště a částečná výměna oken – ubytovna,
- rekonstrukce oplocení areálu koupaliště,
- rekonstrukce veřejného osvětlení – ulice Českých bratří, Míru.

Z výše uvedeného výčtu pouze největších investičních akcí je patrné, že ani v tomto končícím volebním období jsme nezaháleli. Pokud oddělíme dokončení





prvních akcí (realizace zateplení kulturního domu, lékařského domu a základní školy), na které byly již předem zajištěny dotační finanční prostředky, pak mohu konstatovat, že zbylá část uvedeného seznamu představuje investici řádově ve výši 30 milionů korun. Z toho se podařilo získat z dotací více jak 6 milionů nad rámec běžného rozpočtu města. Dále probíhala spousta menších a neméně důležitých investic, které jistě také přispěly ke zvelebení stavu a podmínek života v našem městě.

Pokud zmiňuji dotace, tak z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že za poslední dva roky je téměř nadlidský úkol uspět s žádostí o dotaci. K tomu také musím podotknout, že aktuálně vyhlašované a do budoucna připravované dotační tituly nejsou ideální vyhlídkou pro příležitost k řešení aktuálních potřeb menších měst a obcí. Bohužel mám pocit, že jsou dotace směřovány na města, která již mají vybudované základní inženýrské sítě a infrastrukturu, a proto mohou využít dotace např. na značení cyklostezek v lesích, zvyšování intenzity sociální inkluze apod. Obecně také vnímám, že podmínky kladené poskytovateli dotace vůči poskytnutému podílu nákladů jsou tak zatížené byrokracií, že by kolikrát bylo lepší, kdyby stát poskytoval v rámci rozpočtového určení daní obcím vyšší příjmy, které by ony mohly více a účelně investovat do konkrétních aktuálních potřeb rozvoje.

Dále se také sluší zmínit, že několik akcí, které jsme měli v úmyslu realizovat v letošním roce, budou z různých důvodů přesunuty na rok 2019. Jedná se zejména o rekonstrukci chodníku v ulici Emlerova, na kterou již máme zajištěné finanční prostředky z dotace Státního fondu dopravní infrastruktury (SFDI). V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele díla. Další z mého pohledu významnou akci „Úprava vjezdu do náměstí“ bude také možné realizovat až v roce 2019, a to z důvodu posunutí vyhlášení dotační výzvy (také ze SFDI) na listopad 2018. Ze stejného důvodu bude realizace vybudování odborné učebny pro Základní školu Libáň posunuta do roku 2019, kde jsme připraveni žádat o dotaci přes Místní akční skupinu Otevřené zahrady Jičínska. Uvedené akce jsou v nejvyšším stupni připravenosti pro nové zastupitelstvo.

V době, kdy budete číst tyto řádky, bude nejspíše těsně před komunálními volbami. Za „normálních“ okolností bych se tímto tématem nezabýval, ale vzhledem k již známým skutečnostem se nemohu nepozastavit nad tím, že v Libáni byla zaregistrována pouze jedna jediná kandidátka... Nemohu se vnitřně zbavit otázek: „Proč tomu tak je?“ Proč ty hlasy, které říkají, že něco není správně, že by se mělo něco dělat nebo být jinak, do toho, jak se říká, nejdou!? Odpovědí může být hned několik. Buď je veřejnost spokojena, jak to v Libáni funguje, a není tedy po-



třeba něco měnit, což by byl ideální stav, nebo ti co jsou nespokojeni, o tom jen umí mluvit, ale nejsou ochotni věnovat svůj čas a energii a také nést celkem vysokou míru odpovědnosti za svá rozhodnutí, názory a činy, natož odvést kus práce pro rozvoj našeho města a svojí snahou zlepšit podmínky života pro sebe i své spoluobčany. Kdy jindy než v době komunálních voleb může každý občan našeho města sestavit kandidátní listinu, účastnit se voleb a být případně zvolen do zastupitelstva města, což se nestalo... Osobně mě to mrzí a bude to bohužel mít zcela jistě negativní vliv na volební účast. Argument typu, že nemá cenu jít k volbám, není pro mne zcela přijatelný, protože každý, kdo se takto vyjádří, mohl sám pro to něco udělat, aby tomu bylo jinak.

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem současným zastupitelům za jejich činnost v tomto volebním období, dále všem členům jednotlivých výborů, místním spolkům působícím nejen v našem městě, ale i přilehlých obcích za jejich činnost i organizaci různých společenských, kulturních a sportovních akcí. Poděkování patří také všem zaměstnancům městského úřadu, kteří jsou velmi zkušení. Bylo mi potěšením s nimi spolupracovat. Nemohu zapomenout na zaměstnance úseku technických služeb, kteří odvádějí dobrou práci. A je třeba si uvědomit, že jde o práci za všech klimatických podmínek. Nerad bych na někoho zapomněl, ale samozřejmě poděkování patří všem, kteří svou činností, aktivitou a jakýmkoli dalším způsobem přispěli ke zlepšení stavu a podmínek života v našem městě.

Nakonec bych rád zmínil člověka, kterého si osobně velmi vážím, rozhodně si zaslouží uznání a respekt a který zde působil jako dlouholetý zastupitel, radní, starosta a místostarosta. Člověk, který se zasloužil o mnoho věcí nejen ve způsobu hospodaření, ale i rozvoji našeho města, čímž posunul kvalitu života a vzhled Libáně o velký kus nahoru – pan Petr Soukup. Vzpomínám si, jak jsem ve svém prvním úvodníku ve funkci starosty zmiňoval, že bych takového místostarostu přál každému starostovi obce. Tato slova mohu znovu jen potvrdit a podtrhnout. Po čtyřech letech intenzivní spolupráce, která byla pro mne obrovským přínosem nejen v oblasti státní správy, stavebnictví, ale i na osobní úrovni, se pomalu chýlí ke konci. Děkuji panu Petru Soukupovi za vše, co pro město Libáň i všechny jeho občany udělal, a přeji mu příjemnou změnu a odpočinek od zátěže spojené se všemi funkcemi, které po celou dobu svého působení v zastupitelstvu vykonával, mnoho osobních i dalších pracovních úspěchů.

Vážení spoluobčané, čtenáři, i Vám přeji jen to nejlepší a příjemné prožití podzimního období.

Jaromír Příbyl, starosta města



OKÉNKO MÍSTOSTAROSTY

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

ve svém posledním úvodníku bych se chtěl s Vaším dovolením ohlédnout za dvaceti pěti lety mého působení v zastupitelstvu našeho města – vzpomenout na porevoluční začátky, některé kolegy zastupitele, významné osobnosti našeho města, úspěchy, ale i neúspěchy v našem společném konání. V květnu letošního roku tomu bylo již dvacet tři let, kdy poprvé vyšly naše Libáňské noviny. Ambicí celé tehdejší redakční rady bylo podávat objektivní informace o dění v našem městě. Chtěli jsme, aby tyto noviny mimo kritiku uměly i pochválit a vyzdvihnout činnost a úsilí těch, kteří svým konáním významným způsobem pomohli v rozvoji našeho města jak v oblasti služeb, tak i na poli kultury a sportu. Chtěli jsme, aby se těchto pár stránek novin stalo dialogem nás všech, kteří v tomto místě žijeme. Myslím, že s odstupem oněch zmiňovaných třidvaceti let mohu konstatovat, že se nám tento záměr vcelku podařil a Libáňské noviny si získaly své pravidelné čtenáře. V souvislosti s tím nemohu nevzpomenout na významnou osobnost porevolučního vedení obce – na paní starostku Miladu Zubatou. Svým aktivním, poctivým a hlavně lidským přístupem dokázala v oné poměrně složité době vést zastupitelstvo způsobem, který do té doby nebyl běžný a obvyklý. Pracovní jednání zakládala na přímém, korektním a hlavně slušném jednání, což v dnešní době lze pozorovat jen velmi sporadicky. Její velmi dobré pracovní výsledky zastavila až lidská závist a nenávist. Slušně řečeno, „tlak“, který byl na ni některými občany vyvíjen, musel zákonitě vyústit v to, že za těchto okolností slušný člověk nemohl ve funkci dále pracovat. Avšak i takové příběhy píše život. Chtěl bych, aby paní Milada věděla, že si jí velmi vážím a současně oceňuji její odvalu pustit se do komunální politiky právě v době, kdy demokracie byla novým pojmem a každý měl tendenci si ji vysvětlovat po svém. Nutno však poznamenat, že tehdejší situace byla pouze slabým odvarem toho, čeho jsme svědky dnes.

V roce 1997 se stal starostou města pan Jan Šesták. Přestože jsme se v mnohém neshodli a naše názory se různily, je třeba vyzdvihnout několik zásadních věcí, o které se pan Šesták osobně zasloužil a bez nichž by život v našem městě nebyl tím, čím je dnes. V první řadě je to dostavba společensko-obchodního domu. Po mnoha letech, kdy betonový skelet hyzdil střed města, se mu podařilo přesvědčit banky i budoucí nájemníky bytů ke spolupráci a s pomocí realizačních firem byl objekt v roce 1999 zkolaudován. Další jeho naprosto zásadní zásluhou je plynofikace



města a všech spádových obcí. Akce svým rozsahem výrazně přesahovala dosavadní investiční záměry a svou složitostí jak technickou, tak i organizační patřila v porevoluční historii města k těm nejnáročnějším. Pokud byste se začeti do úvodníků pana Šestáka, zjistili byste, že kladl důraz na slušnost, spravedlnost a v každém čísle nabádal ke zvýšené komunikaci mezi lidmi, toleranci a odpouštění lidských pochybení. Tato slova jsou stále aktuální, zejména v době, kdy závist a osobní prospěch vládne celým světem. Dovolím si na toto téma uvést citaci z Libáňských novin č. 4 z dubna 1997: „Život lidský není tak dlouhý, přesto si ho ještě zkracujeme vyvoláváním sporů, které nás oslabují, protože i naše chování a jednání způsobuje vznik nemocí, aniž bychom si to uvědomovali. Zamysleme se sami nad sebou a zkusme začít znovu a lépe vedle sebe žít bez vzájemného napadání“.

Nemohu na tomto místě nevzpomenout kolegu, zastupitele, místostarostu, předsedu ochotnického spolku Bozděch, aktivního, těžko nahraditelného člena redakční rady Libáňských novin, spoluorganizátora hudebního festivalu Foerstrovy dny a dlouholetého správce kulturního domu, pana Josefa Stránského. Spolu s panem Zdeňkem Vokurkou byli významnými organizátory kulturních a společenských akcí, díky kterým naše město vešlo do povědomí celé kulturní i umělecké veřejnosti.

Myslím, že i v období, kdy jsem měl možnost se bezprostředně na rozvoji našeho města podílet, bylo dosaženo významných úspěchů, které zcela jistě zlepšily životní podmínky nás všech. Jejich výčet však není předmětem mého dnešního článku. Nutno však poznamenat, že ne vždy se vše dařilo tak, jak bychom si představovali. Někdy to byla nevole části zastupitelů, jindy nedostatek finančních prostředků. Všem nám bylo jasné, že se nelze nikdy zavděčit všem. Měli jsme však snahu a vůli plnit naše předsevzetí a naši aktivitu směřovat na pokud možno co nejpočetnější skupiny obyvatel. Pro uskutečnění našich cílů se podařilo zajistit i finanční prostředky od různých poskytovatelů dotací. Při náhodném sčítání investic za uplynulé období jsem zjistil, že od roku 2006 do roku 2014 to bylo více než sto milionů korun. K tomu je nutno přičíst i významný podíl vlastních prostředků. Za tyto peníze pak vznikala podle nás důležitá díla, pro která jsme se vždy na počátku volebního období rozhodli.

Tyto výsledky však nejsou a ani nemohou být dílem jednoho nebo dvou lidí. Chtěl bych vyzdvihnout snahu a pracovní úsilí všech zvolených zastupitelů, zejména pak těch, kteří tuto činnost ve prospěch všech našich občanů vykonávali několik volebních období. Mám v tuto chvíli na mysli bývalou ředitelku Základní školy v Libáni a zastupitelku paní Jitku Šedivou, dlouholetého kronikáře našeho města pana Josefa Kůtu,



bývalou zastupitelku a místostarostku paní Jaroslavu Štajerovou, pana doktora Viléma Hofmana, pana Michala Zahradníčka, pana Jindřicha Řezníčka a mnoho dalších, kteří se věnovali rozvoji našeho města a pomáhali tak zlepšovat podmínky pro život našich občanů. Zvláštní poděkování patří paní Vladěce Klárové, která ve funkci tajemnice městského úřadu a mé nejbližší spolupracovnice byla pro mě velmi významnou oporou, konzultačním a poradním orgánem zároveň. Myslím, že i právě díky jejímu pracovnímu nasazení, obětavosti a pochopení, vznikaly a byly dokončovány všechny významné projekty a stavby. Znovu a znovu si uvědomuji, jak je nutné mít při své práci vedle sebe někoho, na koho se může člověk stoprocentně spolehnout. Moje úcta a poděkování patří rovněž všem zaměstnancům městského úřadu, kteří vykonávají svoji práci svědomitě a s potřebnou dávkou ochoty a ohleduplnosti vůči svým „zákazníkům“ – občanům našeho města.

Snad mi jmenovaní prominou, ale chtěl bych jim alespoň touto formou vyjádřit své velké poděkování.

Je třeba podotknout, že na malé obci nebo městě vykonávají zastupitelé svůj mandát na úkor svého osobního volna a vzhledem k vysoké odpovědnosti i za nepatrné finanční ohodnocení. Snad právě proto je dnes jen málokdo ochoten se věnovat práci pro druhé. V dnešní konzumní společnosti se tato činnost příliš nenosí, je zřejmě považována za něco zbytečného, za něco, co vybočuje z dnešních trendů, které se vyznačují vlastnostmi, jako jsou závist, agresivita, sebestřednost a neochota vykonat něco obecně prospěšného. Je třeba si uvědomit, že morální zásady, které v minulosti mimo jiné významné osobnosti hlásali i první československý i český prezident, jsou pořád platné a jsem si zcela jist, že jejich pošlapáváním a pohrdáním jimi se naše společnost brzy dostane do situace, kdy se život běžného občana stane velmi komplikovaným a složitým.

Na závěr bych chtěl ještě jednou poděkovat všem těm, kteří mi byli v uplynulých dvaceti pěti letech ve státní správě a samosprávě oporou. Nově zvoleným zastupitelům přeji mnoho sil při plnění složitých úkolů, méně sebestřednosti a více snahy o plnění potřeb našich občanů, díky kterým své funkce zastávají a kteří od nich právem očekávají naplnění jejich předvolebních slibů. Všem našim čtenářům i všem ostatním přeji hlavně pevné zdraví, spokojenost a mnoho úspěchů v osobním i pracovním životě.

Petr Soukup



Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- schválení rozpočtových opatření č. 8–12 roku 2018 na straně příjmů a výdajů,
- schválení účetní závěrky města Libáň za rok 2017,
- schválení závěrečného účtu města Libáň za rok 2017 bez výhrad,
- schválení prodeje obecních pozemků
 - parc. č. 210/4 o výměře 29 m² v k. ú. Křešice u Psiníc,
 - parc. č. 81/2 o výměře 94 m² v k. ú. Zliv u Libáně,oba za cenu 150 Kč/m²,
- schválení prodeje části obecních pozemků
 - parc. č. 14/1 o výměře cca 115 m² v k. ú. Křešice u Psiníc,
 - parc. č. 1569/1, 1569/14 a 1373/5 o celkové výměře cca 46 m² v k. ú. Libáň,všechny za cenu 150 Kč/m²,
- schválení smlouvy o pronájmu pozemku parc. č. 1611/4 o výměře 6270 m² a pozemku parc. č. 1611/14 o výměře 3124 m², oba v katastrálním území Libáň,
- schválení uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí darovací o bezúplatném převedení části pozemku parc. č. 1614/32 o výměře cca 38 m² se Správou silnic Královéhradeckého kraje, a to za účelem umožnění realizace stavby „II/280 Libáň – Dětenice – Osenice – Rokytňany – 2. etapa“,
- schválení uzavření Darovací smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k infrastrukturnímu majetku s Vodohospodářskou a obchodní společností, a. s.,
- schválení bezúplatného převodu pozemků mezi Královéhradeckým krajem a Městem Libáň,
- schválení Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k majetku a o zřízení věcného práva s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
- požadavek převedení provozu a správy restaurace Radnice pod Město Libáň,
- neschválení poskytnutí finančního daru Římskokatolické farnosti – děkanství Libáň, určeného na obnovu dřevěné zvonice v areálu kostela sv. Jiří v Psinicích,
- schválení odkupu pozemku parc. č. 209/246 o výměře 166 m² v k. ú. Křešice u Psiníc za cenu 400 Kč/m²,
- schválení odkupu pozemku parc. č. st. 612 v k. ú. Libáň o výměře 55 m² za maximální cenu 350 Kč/m² a části pozemku parc. č. 1621 v k. ú. Libáň o výměře 160 m² za maximální cenu 150 Kč/m²,



- schválení pořízení Změny č. 4 – Libáň Územního plánu sídelního útvaru Libáň a Staré Hradý,
- byly projednávány různé podněty občanů.

Zápisy z veřejných zasedání města jsou zveřejňovány na internetových stránkách města <https://www.mestoliban.cz/zastupitelstvo>.

Zveřejněny jsou upravené verze zápisů z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění.

Mgr. Jana Valnohová

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA MĚSTA LIBÁŇ

Vážení voliči, čtyři roky volebního období utekly jako voda. Volby do zastupitelstva na období 2018–2022 se budou konat v pátek 5. října 2018 od 14.00 do 22.00 hodin a v sobotu 6. října 2018 od 8.00 hodin do 14.00 hodin podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Pro letošní komunální volby byla podána pouze jedna kandidátní listina volební strany – STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ. Seznam všech kandidátů této volební strany je uveden na webových stránkách ČSÚ www.volby.cz. **Volíme 9 zastupitelů** z celkem 9 kandidátů. Jsou stanoveny dvě šestičlenné volební komise. Volíme ve dvou volebních okrscích. Okrsek číslo 1 je v kulturním domě, č. p. 64 a okrsek číslo 2 je v zasedací místnosti Městského úřadu Libáň, č. p. 36. Podrobné informace jsou zveřejněny na úřední desce a elektronické úřední desce v oznámení o době a místu konání voleb. Roznáška hlasovacích lístků proběhne přibližně od 24. 9. 2018 a nejpozději v úterý 2. října 2018 bude mít každý volič hlasovací lístek doma. V případě, že by některý volič po 2. říjnu 2018 neměl hlasovací lístek, je možné si tento vyzvednout na Městském úřadě v Libáni nebo ve dnech voleb přímo ve volební místnosti. Ve volbách do zastupitelstva města není možné volit na voličský průkaz. Každý volič hlasuje osobně a po příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství ČR, popřípadě státní občanství jiného státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území ČR. Volič–cizinec musí být zapsán v dodatku volebního seznamu, jinak by volit nemohl. Totožnost volič prokáže občanským průkazem nebo cestovním pasem ČR, jde-li o cizince, průkazem o povolení k pobytu. Volič bude volit 9 kandidátů. Vzhledem k tomu, že je pouze jedna volební strana, může volič na hlasovacím lístku označit křížkem tuto volební stranu nebo může označit křížkem jednotlivé kandidáty. V případě našeho hlasovacího lístku volič prakticky nemůže udělat chybu. Vždy musí být označen alespoň jeden kandi-



dát, aby byl hlasovací lístek platný. Po úpravě hlasovacího lístku jej volič vloží do úřední obálky, kterou obdrží od okrskové volební komise. Volič po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků vloží úřední obálku před okrskovou volební komisí do volební schránky. Voliči, který se neodebral do tohoto prostoru, komise hlasování neumožní. Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů, aby mohl hlasovat mimo volební místnost do přenosné volební schránky na tel. 493 598 023 a ve dnech voleb požádá přímo konkrétní volební komisi. Informace o způsobu hlasování obdrží každý volič spolu s hlasovacím lístkem. Registrační úřad vyhlásí výsledky voleb zveřejněním zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva města na úřední desce registračního úřadu. Na webových stránkách www.volby.cz jsou uvedeny všechny kandidátní listiny všech obcí. Na těchto stránkách se každý může podívat, jak přistupují k volbám v jiných a v ještě menších obcích. Přeji všem příjemné dny a na shledanou u voleb v příštím roce.

Ivana Krivošová

STÍNY OD POLICIE OD 1. 6. DO 31. 8. 2018

11. 6. v poobědovém čase, v ul. Emlerova, řídil místní občan osobní motorové vozidlo přesto, že předtím požil alkoholické nápoje. Odborným měřením byla hlídkou OO PČR Kopidlno u kontrolovaného zjištěna hladina alkoholu 1,45 a 1,37 promile. Řidič vozidla je podezřelý ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky. Policisté mu na místě zadrželi jeho řidičský průkaz a po zpracování předali případ cestou Okresního státního zastupitelství v Jičíně k projednání soudu.

30. 6. v dopoledních hodinách kontrolovala hlídka OO PČR Kopidlno v Libáni řidiče motocyklu, kdy policisté zjistili, že tento řídil, ačkoli nevlastní žádné řidičské oprávnění. Zjištěné porušení zákona předali policisté k projednání příslušnému správnímu orgánu.

3. 7. po obědě kontrolovala hlídka OO PČR Kopidlno v Libáni, v ul. Lindnerova, osobní motorové vozidlo, kdy policisté kontrolou zjistili, že jeho řidič toto vozidlo řídil bez platného řidičského oprávnění a kontrolované vozidlo dále nemělo platnou technickou kontrolu. Porušení zákona bylo policisty zadokumentováno a oznámeno příslušnému správnímu orgánu k projednání.

24. 7. v odpoledních hodinách prověřovala hlídka OO PČR Kopidlno oznámení, že na jednom z rybníků v lokalitě Na Rybníčkách, v k. ú. obce Libáň, někdo neoprávněně chytá ryby. Na místě hlídka zastihla dva mu-



že, z nichž jeden měl nahozenou udici. Když tito spatřili policisty, dali se před nimi na útěk. Při útěku podezřelým vypadly z kapsy jejich mobilní telefony. Následně policisté oba muže ztotožnili a jejich protizákonné jednání předali k projednání příslušnému správnímu orgánu.



26. 7. v odpoledních hodinách kontrolovali kopidlenská policisté v Libáni, v ulici Českých bratrů, osobní motorové vozidlo, jehož řidič toto řídil, ačkoli před jízdou požil omamné a psychotropní látky. Kontrolou u řidiče policisté zjistili pozitivní reakci na amfetamin/metamfetamin. Po provedeném šetření policisté předali zjištěné k projednání příslušnému správnímu orgánu.

13. 8. řešili kopidlenská policisté oznámení o napadení osob poblíž libáňského hřbitova. Provedeným šetřením zjistili, že k napadení došlo mezi rodinnými příslušníky jedné místní rodiny. Poškozený byl nucen po převozu rychlou záchrannou službou vyhledat ošetření v Oblastní nemocnici Jičín. Při napadení byla také způsobena majetková újma ve výši 300 Kč na zničeném oblečení. Další dohru bude mít rodinný spor před správním orgánem, kterému policisté předali podklady k projednání.

Průběžně se policisté OO PČR Kopidlno věnují případům nesprávného parkování v rámci celého území města Libáně. Zjištěná porušení zákona policisté po zadokumentování předávají k projednání příslušnému správnímu orgánu. Za porušování zákona hrozí řidičům nebo vlastníkům motorových vozidel finanční postih.

pprap. Jaroslav Zikmund, Policie ČR OO Kopidlno

VÝROČÍ

VLADIMÍR ČERVOŇÁK

Před pěti lety 29. července 2013 zemřel ve věku 78 let Vladimír Červoňák, člověk, který svůj život a práci spojil s Libání. Není snad libáňského občana, který by Vlád'u neznal jako dlouholetého hostinského, veselého člověka, herce divadla, zpěváka, dobrého kamaráda a člověka se svérázným humorem. V ochotnickém souboru Bozděch ztvárnil množství nezapomenutelných rolí (Jardu Cardu v Hubáčově Domě na nebesích, kostelníka Pyškytle v Dalskabátech atd.), hrál i s dětskými herci, ve scénkách estrádních pořadů, zazpíval si i s naší dechovou hudbou a rád doprovázel zpěváky hrou na pilu. Měl rád život a lidi kolem sebe.

z archivu Josefa Stránského

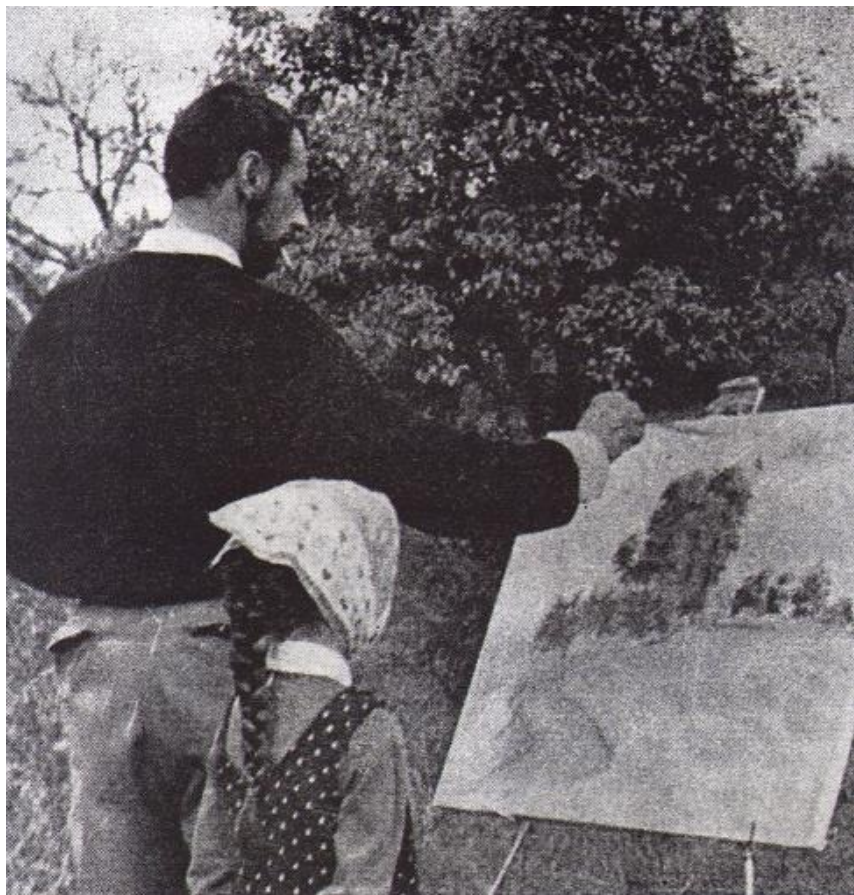


FRANTIŠEK ŠKODA

Před třiceti lety 9. listopadu 1988 se krátce před svítáním uzavřela životní cesta libáňského občana, malíře **Františka Škody**.

Při vzpomínce na něho se mi vybavuje drobná postava s černým plnovousem rychle kráčející nenapodobitelnou chůzí přes libáňské náměstí od školy mezi přátele a na několik „kafat“ do Radnice nebo k „Hurychům“.

Rád si s přáteli pobesedoval, a když měl nála-



du, tak s nezbytnou cigaretou v ústech maloval portréty přítomných, třeba i na druhou stranu jídelního lístku. V tom byl nepřekonatelný. Například když v Libáni koncertovala Marie Rottrová, stihl během přestávky a občerstvení u Jendy Řezníčka namalovat na sametový papír křídami portréty umělkyně i všech muzikantů, které jim, samozřejmě zadarmo, věnoval.

František byl nejen vynikající malíř portrétista a krajinář, ale také dobrý kamarád a skvělý společník. Nevynechal snad žádný ples nebo taneční zábavu, kde se jistě nikdo v jeho společnosti nenudil. Rád zval své přátele také k sobě, do svého podkrovního atelieru, kde při sklence vína u krbu vyprávěl své zážitky z cest za malováním krajiny po Českém ráji i k moři a neopomněl se pochlubit svými orchidejemi, které v atelieru pěstoval. Mnoho našich spoluobčanů vlastní alespoň jeden obraz od Františka Škody, ať libáňskou borovičku, portrét, kytici květín, krajinu, moře nebo jen miniaturku jako památku na člověka, který nikomu nikdy neublížil a rozdával jen radost a pohodu.

Takového jsme Františka znali a takového si ho také uchováváme ve svých vzpomínkách.

z archivu Josefa Stránského



28. ŘÍJEN

Státním svátkem, který připadá každým rokem na 28. října, si letos připomeneme už sté výročí vzniku samostatného československého státu. Ten byl vyhlášen po rozpadu Rakouska-Uherska na konci 1. světové války 28. října 1918.

Ke vzniku ČSR vedl dlouhý proces trvající již od druhé poloviny 19. století. V Čechách tehdy probíhaly kulturní i politické snahy o posílení národní identity v rámci rakouské monarchie, které ale většinou o zrušení monarchie neuvažovaly. Touha po samostatnosti vyvrcholila během první světové války, kdy se objevil požadavek na radikálnější řešení.

Český exil v čele s bývalým říšským poslancem T. G. Masarykem, francouzským generálem Milanem Rastislavem Štefánikem a diplomatem Edvardem Benešem prosazoval během války u mocností Dohody vznik samostatného státu Čechů a Slováků a územní spojení bývalých Zemí koruny české a Horních Uher. Tomu také napomáhaly různé krajské sbírky (převážně v USA) a československé legie. Masaryk dosáhl v průběhu roku 1918 příslibu uznání nezávislosti od hlavních západních mocností Dohody. V Paříži ustanovil prozatímní československou vládu. Politické strany na domácím českém území se dohodly na vytvoření Národního výboru československého, který měl připravovat převzetí moci.

Již v průběhu roku 1918 byl budoucí Československý stát mezinárodně přijat. Československé legie byly de facto uznány za spojeneckou armádu. Československo se tak dostalo do zcela výjimečné pozice, jelikož se stalo jediným nástupnickým státem Rakouska-Uherska, jehož budoucí existenci spojenci uznali ještě před konáním Pařížské mírové konference v roce 1919. Důležitým momentem v celém procesu byla generální stávka 14. října 1918, kdy se mezi lidmi rozšířila zpráva o vzniku samostatného státu.

17. října odeslal ministr zahraničí Rakouska-Uherska nótu americkému prezidentovi Wilsonovi k jeho požadavkům na autonomii pro státy rakouské monarchie. Na návrh císaře Karla I. na federalizaci Rakouska-Uherska reagoval Tomáš Garrigue Masaryk a jeho spolupracovníci „Prohlášením nezávislosti československého národa jeho prozatímní vládou“, známým v historiografii jako **Washingtonská deklarace**. Ta byla deklarací zahraničního odboje Čechů a Slováků vyhlašující svrchovanou a nezávislou Československou republiku. Deklarace odmítá možnost autonomie v rámci Rakouska, odvolává se na historická práva Čechů a práva na sebeurčení pro Slováky a závěrem nastiňuje podobu budoucího Československa. Obsah a struktura deklarace jsou ovlivněny např. americkou Deklarací nezávislosti i francouzskou Deklarací práv



člověka a občana. Její definitivní podoba byla doručena Ministerstvu zahraničních věcí Spojených států dne 18. října 1918 ve Washingtonu D. C. A k tomuto dni je také datována, ačkoli jako místo vydání uvádí Paříž (sídlo Prozatímní vlády československé). V tisku byla publikována následující den, 19. října 1918.

Ve stejnou dobu probíhalo v Ženevě jednání delegace Národního výboru vedená Karlem Kramářem s představitelem protirakouského zahraničního odboje Edvardem Benešem o vytvoření a podobě samostatného československého státu. Mimo jiné dospěli k dohodě, že nový stát bude republikou (byla uvažována i monarchie), prezidentem se stane T. G. Masaryk, K. Kramář bude předsedou vlády. 28. října večer byl skutečně samostatný stát Čechů vyhlášen. Lid jásal v ulicích a ničil symboly Rakouska-Uherska.



Demonstrace na Václavském náměstí 28. 10. 1918



Zamalovávání rakousko-uherských symbolů na poštovní schránce

Na Václavském náměstí u pomníku svatého Václava promluvil k davům kněz Isidor Zahradník a vyhlásil samostatný Československý stát. Večer 28. října vydal Národní výbor první zákon, zákon o zřízení samostatného státu československého, a poté bylo ještě zveřejněno svolání Národního výboru „*Lide československý. Tvůj odvěký sen se stal skutkem...*“ Pod oběma dokumenty byli podepsáni Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup – později zvaní „Muži 28. října“.

Slováci se připojili o dva dny později Martinskou deklarací a o rok později byla připojena Podkarpatská Rus. Území tehdejšího nově vzniklého státu zahrnovalo Čechy, Moravu, České Slezsko, Slovensko a Podkarpatskou Rus. Prvním prezidentem byl zvolen Tomáš Garrigue Masaryk, předsedou vlády se stal Karel Kramář. Československý stát pak kromě období druhé světové války existoval s různými obměnami až do roku 1993, kdy došlo k jeho rozdělení.



28. říjen se stal logicky státním svátkem. Po rozdělení Československa v roce 1993 na dva samostatné státy – Českou republiku a Slovenskou republiku, se na Slovensku přestal tento svátek slavit. Také u nás jeho odpůrci argumentují tím, že se slaví založení již neexistujícího státu. Historikové, další odborná veřejnost i běžní občané však považují toto datum za zásadní v moderních dějinách našeho státu a českého národa.

V tento den patří k obvyklým projevům oslav státního svátku také jmenování generálů prezidentem, účast hlavy státu na vojenské přísaze Hradní stráže či udílení státních vyznamenání ve Vladislavském sále na Pražském hradě.

Prameny: Wikipedie

Mgr. Jitka Šedivá

„PRAŽSKÉ JARO“ – NADĚJE I ZKLAMÁNÍ

Je to již půl století, kdy české a slovenské dějiny zrychlily svůj běh. Alespoň nám to tak připadalo. Jistě, jsme lidé různých názorů, a tak nebyly pocity všech našich občanů stejné. V každém případě se, a myslím oprávněně, domnívám, že velká většina z nás vkládala do průběhu těch prvních měsíců roku 1968 naděje.

Později se ukázalo, že tyto naděje byly značně naivní, stejně jako naivní byli jeho iniciátoři a hlavní aktéři. Nebyli, bohužel, skutečnými profesionálními politiky, protože se dopustili velké řady zásadních chyb. Nedokázali skloubit své plány a představy s realitou. Vůbec nevzali na vědomí, že vrcholní politikové ostatních zemí tzv. tábora socialismu mají strach z „demokratizační infekce“, která by mohla zachvátit také jejich země.

A tak přišlo to, co přijít muselo, totiž 21. srpen. Přišla ledová sprcha a dostali jsme tvrdou historickou lekci. Úplně jsme zapomněli, že už vlastně konec druhé světové války, a to, že převážnou část naší země osvobodila od nacistů Rudá armáda, znamenalo, že jsme se dostali do sféry vlivu Sovětského svazu a že se z něho nemůžeme dostat. Proto také musel nutně přijít únor 1948, který znamenal úplnou a nepokrytou sovětizaci. Naši komunisté převzali vládu s tím, že s naším „velkým bratrem“ budeme pevně a na věčné časy svázáni. Bohužel, převzali jsme s tím také řadu zcela problematických způsobů řízení nejen ideologie, ale také ekonomiky. A tak přesto, že jsme se každým rokem dozvíдали, jakých dosahuje naše hospodářství úspěchů, nebyla to pravda, naše země stále více zaostávala a naše ekonomika se potýkala se stále většími problémy. To, že naše republika byla nazvána socialistickou, ničemu nepomohlo. K problémům ekonomickým se také připojovaly problémy národnostní. Značná část slovenských soudruhů Antonína Novotného neměla příliš



v lásce a naopak. V řadách tehdejšího vedení komunistické strany v šedesátých letech bylo ovšem několik lidí, především z řad ekonomů, kteří viděli, že je nutné způsob řízení zásadně změnit. K tomu se přidávali také slovenští, tzv. nacionalisté, jak se o nich vyjadřoval Antonín Novotný. A tak došlo koncem roku 1967 k malé revoluci v nejvyšším vedení a dosavadní první tajemník Novotný byl odvolán a nahrazen Alexanderem Dubčekem, dosavadním prvním tajemníkem KS Slovenska. Bohužel, právě nové vedení projevilo při svých chvályhodných snahách o demokratizaci a nápravu chyb ekonomických i politických velkou dávku amatérizmu a naivity. Nepokusilo se získat pro své kroky předem „požehnání“ od vedení sovětského. Bez něho nebyly takové zásadní změny myslitelné. Proto k nám přišla bratrská pomoc na tancích. Probuzení z tehdejších růžových snů bylo tvrdé a nemilosrdné. Stálo velkou řadu životů a hospodářských škod.

Následovala léta tzv. normalizace a dočkali jsme se také Poučení z krizového vývoje let 1968–1969, v podobě tištěného pamfletu, ve kterém nám bylo vše „vysvětleno“.

Pro mne to znamenalo rovněž poučení.

Nikdy nezapomenu, jak jsem tenkrát onoho 21. srpna seděl doma na gauči, držel svou čtyřletou dcerku Míšu a brečel. Brečel jsme nad zmařenými nadějemi na lepší život našich dětí. Už bych to nechtěl znovu prožívat. Myšlenku tzv. socialismu s lidskou tváří, tak jak si ji představovali tehdejší tzv. reformní komunisté v čele s Dubčekem a Šikem, nebylo možné spojit s myšlením lidí, věřících v myšlenku komunistickou.

A když jsme se konečně po roce 1989 dostali z područí Sovětského svazu, skoncovali s vládou komunistickou a stali se naopak členy obranného svazku demokratických zemí NATO a Evropské unie, měli bychom si této změny vážit a dávat dobrý pozor, když někteří naši současní politikové svými výroky i jednáním tyto naše dobrovolné svazky ohrožují. Nepřestali jsme si vážit milionů statečných prostých vojáků Rudé armády, ale nesmíme zapomenout na to, že jen v Pražském povstání zahynulo mnohem více našich bojovníků jen proto, že čeští komunisté v revoluční národní radě odmítli požádat amerického generála Pattona o pomoc bojující Praze. Chtěli, aby do Prahy přijela sovětská armáda, a tak boje v Praze trvaly o 2–3 dny déle. Velitel 9. americké armády generál George Patton, byl rozhodnut Praze přijít na pomoc přesto, že si to Stalin nepřál. Sovětskému svazu nešlo o naše osvobození, ale především o to, aby se jejich armáda dostala co nejdále na západ. Bohužel, expansivní politika SSSR našla následovníka v putinovském Rusku.

MUDr. Vilém Hofman



KULTURA

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA 4. ČTVRTLETÍ ŘÍJEN

- 5. 10. **Volby do zastupitelstva** obce od 14-22 hodin
- 6. 10. **Volby do zastupitelstva** obce od 8-14 hodin
- 9. 10. Pořad z cyklu **Má vlast** k oslavám 100. výročí ČR – **Z českých luhů a hájů** – sólista České filharmonie **Miroslav Kejmar** v obřadní síni MěÚ Libáň od 17 hodin
- 13. 10. **Oslava k 100. výročí vzniku republiky** – vystoupení žáků **ZŠ Libáň** a koncert uměleckého souboru **Musica Bohemica** pod vedením **Jaroslava Krčka** v Domě kultury Libáň od 16 hodin
- 24. 10. Historicko-cestovatelský bonusový večer s **MUDr. Vilémem Hofmanem** a **Ing. Pavlínou Kaprasovou** „**Tam, kde kvetou vlčí máky**“ v obřadní síni MěÚ Libáň od 17 hodin

LISTOPAD

- 3. 11. **Mše a posvícenské posezení** v kostele sv. Jiří ve Psenicích od 14 hodin
- 3. 11. Loutková pohádka **Bezhlavý rytíř** – malý sál LD od 15 hodin
- 3. 11. **Lampionový průvod** z velkého fotbalové hřiště v Libáni od 16 hodin
- 3. 11. **Hubertská zábava** v Domě kultury Libáň od 20 hodin
- 6. 11. Pořad z cyklu **Má vlast** k oslavám 100. výročí ČR – **Blaník** – setkání s historikem **doc. Mgr. Jaroslavem Šebkem, Ph.D.**, v obřadní síni MěÚ Libáň od 17 hodin
- 20. 11. Cestopisná přednáška **Petra Nazarova** o **Novém Zélandu** v obřadní síni MěÚ Libáň od 18 hodin
- 27. 11. **Výroba adventních věnců a vánočních dekorací** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 15-18 hodin
- 30. 11. **Adventní trhy** pořádané ZŠ a MŠ Libáň v Domě kultury Libáň od 10-17 hodin
- 30. 11. **Slavnostní rozsvěcení vánočního stromu** – vystoupí děti ze ZŠ a MŠ Libáň, zpěvačka **Yvetta Blanarovičová** – na náměstí Svobody v Libáni od 17 hodin

PROSINEC

- 11. 12. Cestopisná přednáška **Pavla Chluma** a **Petra Kvardy** **Zanzibar a Tanzánské Safari** v obřadní síni MěÚ Libáň od 18 hodin
- 15. 12. **Vánoční koncert Kyzivátovy hudby Libáň** – hostem večera je herec a vypravěč **Ivo Šmoldas** v Domě kultury Libáň od 17 hodin
- 25. 12. **Štěpánská diskotéka** v Domě kultury Libáň od 20 hodin



Město Libáň, ve spolupráci
s Městskou knihovnou Libáň
a o. p. s. Foerstrový dny, Vás zvou na

vystoupení



**žáků Základní školy Libáň
k oslavám 100. výročí vzniku ČR,
v národním duchu následuje
koncert uměleckého souboru
MUSICA BOHEMICA
*pod vedením Jaroslava Krčka***



13. 10. 2018

**v Domě kultury Libáň
od 16 hodin**



MINISTERSTVO
KULTURY

VSTUPNÉ VOLNÉ

**1 9 1 8
1 0 0
2 0 1 8**



NOVÝ ZÉLAND

... dva roky v zemi Aotearoa
Cestovatelská beseda spojená s videoprojekcí

Magická příroda Nového Zélandu, maorská kultura a spousta nevšedních zážitků.

MINISTERSTVO KULTURY

Petr Nazarov

**20. listopadu 2018
v obřadní síni MěÚ Libáň
od 18 hodin**

cestovatelé Pavel Chlum a Petr Kvarda uvádí africké dobrodružství:

ZANZIBAR A TANZÁNSKÉ SAFARI

přednáška s projekcí

**úterý 11.12.2018
od 18 hodin
v obřadní síni MěÚ Libáň**

MINISTERSTVO KULTURY

www.tripel.wz.cz Pavel Chlum Tripel cestovatelé pavelchlum



Hubertskou zábavu,

která se bude konat dne 3. listopadu 2018
v kulturním domě v Libáni.

Večer slavnostně zahájí trubači ve 20 hodin
„mysliveckým troubením“.

K tanci a poslechu hraje skupina „SEBRANKA“,
v průběhu večera se podává myslivecká kuchyně,
bohatá zvěřinová tombola.

Srdečně zvou členové MS

Vstupné: v předprodeji s místenkou 100 Kč, na místě 120 Kč



místenky v předprodeji
od 1. 10. 2018
v drogerii u Evy Havlové
nebo na telefonu
607 577 853.





OSLAVY 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Jak jistě většina občanů Libáně a okolí zaregistrovala, neponechala naše obecně prospěšná společnost Foerstrovy dny, hudební festival společně s knihovnou města tak významné výročí bez povšimnutí. Mnozí z vás navštívili některý z pořadů cyklu „Má vlast“, který přibližuje významné momenty, osobnosti a instituce hluboce spojené s národní hrdostí, ctí, historií a kulturou. Projekt, jehož autoři si dovolili kopírovat Smetanův cyklus symfonických básní, i když trochu napřeskáčku: *Tábor – plk. Eduard Stehlík, Vyšehrad – Zdeňka Procházková, Vltava – Václav Větvička, Šárka – Marie Tomášová.*

Zbývají dvě hudební básně, dva podvečery. Na ten předposlední s podtitulem **Z českých luhů a hájů přijal pozvání sólista České filharmonie a excelentní hráč na trubku pan Miroslav Kejmar.** Povídat si budeme o hudebním tělesu, které již více než 120 let šíří slávu české hudby a českého interpretačního umění po celém světě. Dozvíme se, jak se maestro Kejmar ke hraní na trubku vůbec dostal; vzpomeneme na významné dirigenty, pod jejichž taktovkou hrál; určitě bude prostor i pro ukázkou z jeho mistrovství. Konečně, kdo je pravidelným divákem našeho festivalu, jistě si pamatuje jeho vystoupení v kostele sv. Ducha v roce 2015. S Miroslavem Kejmarem se setkáme **v úterý 9. října 2018 v obřadní síni MěÚ Libáň v 17 hodin.**



Stejně jako Smetana i my uzavíráme cyklus večerem s názvem **Blaník.** Bájná hora, v níž přebývá vojsko, které, až bude s naší vlastí nejhůře, vyjde z hory pod vedením patrona země české sv. Václava a zemi zachrání. Ve kterých podobných momentech se již naše země v posledních 100 letech ocitla a hrozí jí i dnes akutní nebezpečí? Odpovědi na tyto a další otázky přinese setkání s historikem **doc. Mgr. Jaroslavem Šebkem, Ph. D., pracovníkem Historického ústavu Akademie věd,** který se specializuje právě na dějiny našeho státu 20. století, rovněž též v kontextu česko-německých vztahů a vztahu státu a církve. Kdo se o naše novodobé dějiny zajímá, ví např. z televizního pořadu Historie.cz, že doc. Šebek rozkrývá divákům zcela nové souvislosti historických událostí, než je známe z učebnic dějepisu. **Poznamenejte si: úterý 6. listopadu, 17 hodin, obřadní síň MěÚ Libáň.**



A jako **bonusový podvečer**, jímž chceme vzpomenout hrdinství českých vojáků na frontách Velké války, si dovolíme nabídnout historicko-cestovatelskou exkurzi s promítáním s názvem: „**Tam, kde kvetou vlčí máky...**“ Na vyprávění o vzniku roty Nazdar, působení českých vojáků ve francouzských legiích a na zážitky z putování po severofrancouzských bojištích, které se vynasnaží přiblížit **MUDr. Vilém Hofman a Pavla Kaprasová**, se můžete těšit **ve středu 24. října 2018, v obřadní síni MěÚ Libáň od 17 hodin.**

Cyklem Má vlast se ale libáňské oslavy stých narozenin republiky zdaleka nevyčerpají. Město Libáň ve spolupráci se Základní školou v Libáni a o. p. s. Foerstrovy dny, hudební festival, chystají **jako hlavní bod oslav vzpomínkovou akci v sobotu 13. října 2018.** Oslava vzniku prvního samostatného státu Čechů a Slováků – oslava v národním duchu se bude konat **v kulturním domě od 16 hodin.** V jejím rámci nás čeká **vystoupení žáků základní školy, po němž bude program pokračovat pořadem s názvem „Koncert česko-slovenský“** – pořadem písní a vlídného slova v podání uměleckého souboru **Musica Bohemica** pod vedením Jaroslava Krčka – souboru, který právem patří k rodinnému stříbru české hudební scény již více než 40 let.

Když někdo blízký slaví tak významné jubileum, jako je rovná „stovka“, sluší se přijít poblahopřát svátečně naladěm a oblečen. Nikdo z nás, jak tu nyní jsme, se už dalšího stého výročí nedožijeme. Chceme-li, aby si naše děti a vnuci vážili naší práce a poznali, co je to být vlastencem nejen při sportovních utkáních, jít příkladem je ten nejlepší způsob. Uctít památku našich předků, kteří pro vznik a zdravý vývoj nové vlasti obětovali třeba i vlastní život, je naším právem i vlasteneckou povinností.

za o. p. s. Foerstrovy dny, Pavla Kaprasová

HROBŮM V DÁLI...

A BUDOUCNOSTI NA POZDRAV

Jsou to více než tři léta, kdy jsem si podrobněji a zblízka prohlížela Husův pomník na libáňském náměstí. Chystali jsme tehdy se Zdeňkem Vokurkou pořad k 600. výročí upálení mistra Jana Husa. Tisíckrát jsem kolem Šalounova veledíla procházela a nikdy jsem si nevšimla, že je v jeho podstavci umístěna měděná destička s okénky a nápisy: **Slovensko, Zborov, Vouziers, Doss'Alto, Těšínsko** a citátem: „**Tam leží s úsměvem na zvalých rtech sta našich bratří – ale věčný život budiž dán národu pokořenému.**“

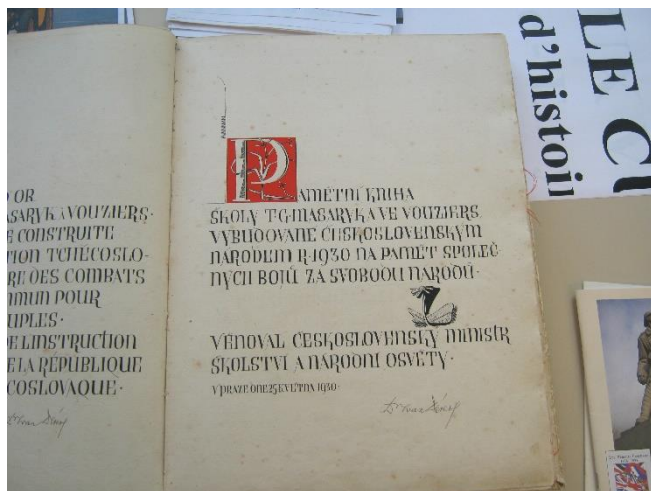
Dala jsem se do pátrání, proč právě tato místa a tento Medkův text, a zjistila jsem, že 28. října 1938, tedy bezprostředně po ostudné a osudné



mnichovské schůzce, v den 20. výročí vzniku samostatného československého státu, našli občané libáňští tolik odvahy, že do podstavce Husova pomníku umístili schránky s prsty z bojišť 1. světové války, kde zhasly také desítky životů tátů, synů, bratrů a kamarádů z Libáňska. Jejich jména si můžete připomenout na místním hřbitově hned vpravo u vchodu. Těch jmen je tam napsáno celkem 66.

O většině míst připomínaných na tabulce jsem měla povědomí, kde je hledat. Jediné neznámé pro mě bylo místo s názvem **Vouziers**. A tu mě napadlo, že by bylo dobré, až bude naše republika oslavovat „stovku“, podniknout takovou malou soukromou výpravu do míst, kde se o naši budoucí svobodě a nezávislosti také rozhodovalo. Většinou vše, co mě napadne a na první pohled vypadá jako nemožné, proměňuji ve skutečnost. Dosti podrobně jsem se začala zabývat studiem reálií z tzv. Velké války, už i proto, že tam někde v dáli na řece Drině padl můj pradědeček. A konečně letos v květnu, vybavena mj. zahradnickou lopatkou a papírovými krabičkami, vypravila jsem se se svým přítelem do severní Francie, konkrétně do oblasti Champagne a Ardenne, kde městečko a bojiště Vouziers leží.

Bylo časně ráno, Vouziers ještě dospávalo, jen popeláři byli v plném nasazení. Vjíždíme do města, rozhlížíme se, kde zaparkujeme. A vtom naše oči zaregistrují název: **Lycée Masaryk**. Budova zcela zřejmě postavená v duchu českého funkcionalismu. To je tedy uvítání, tady, tak daleko od mého domova chodí francouzské děti do školy, jež nese jméno našeho prvního prezidenta! Nafoťme pár snímků a pokračujeme na náměstí. Radnice je ještě zavřená, tak chvíli postáváme a nad mapou přemýšlíme, kde může bojiště být. Ale to



už má radnice dveře dokořán a já vstupuji do kanceláře, z jejíhož francouzského názvu vytuším, že je to tiskové oddělení. Svoji nedokonalou angličtinou se představuji, že jsme turisté z Čech, že hledáme bojiště z 1. sv. války a proč. Šarmantní Francouz anglicky nerozumí a vede mě za ruku za



sympatickou paní Marií, která rovněž anglicky neřekne ani slovo, nicméně jsme obě dvě schopny se dorozumět. Marie je matrikářka a také kronikářka města. A hned přináší kroniku Masarykova lycea, ukazuje mi **zakládací listinu** z roku 1930, které vévodí věnování Františka Mareše, jednatele výboru pro postavení vzorné dívčí školy z **29. května 1930: „Vybudovali jsme školu na paměť bojů Čechoslováků v tomto kraji, v přesvědčení, že výchova mládeže jest nejlepší a trvalou obranou proti příštím válkám.“** Kronika lycea je také vyzdobena spoustou fotografií slavných osobností, které Vouziers a „naši“ školu navštívily. Nechybí mezi nimi prezident Havel, manželka francouzského prezidenta Mitterranda, legionář Antonín Šída, Věra Čáslavská nebo také třeba známá francouzská herečka Annie Girardot. Marie mi dovolí udělat si pár snímků z kroniky. Na můj dotaz, kde je bojiště a hřbitov, kde jsou pohřbeni naši vojáci, mi přináší mapu a propiskou zvýrazňuje cestu.



Putujeme východním směrem za městečko, mezi svěže zelené louky – a zůstáváme v němém úžasu, trochu šokováni počtem bílých křížů, rozhodně však mile překvapeni, v jakém pořádku je hřbitov udržován a jakou úctu tedy padlým vojákům projevují, ať bojovali na kterékoli straně fronty. Na jednom hřbitově jsou tu pochováni Němci, Francouzi, Angličané, Rusové a Češi. Většina z nich má na kříži napsané jméno, datum úmrtí, hodnost a také vojenský útvar, u kterého sloužili. **Naši čeští vojáci mají povětšinou uveden 21. a 22. čs. pluk**, tedy ty útvary, které byly zformovány na konci roku 1917 a počátkem roku 1918, aby pak v létě po výcviku složily přísahu do rukou mj. dr. Edvarda Beneše. Poté byly na samém sklonku války v říjnu 1918 nasazeny do těžkých bojů o pozice na severu Francie, o městečka Vouziers a Terron. A tak tam v té daleké cizině čtu jména jako Vaněk, Kučera, Doškář, Koutník, Lorenc, Hejduk, Votýpka... a další a další. Leží jich tam desítky a další desítky bezejmenně





ných jsou pochovány v ossáriích. S opravdovým pohnutím vzdávám našim společným blízkým čest a vážu na věnec u českého monumentu obce legionářské trikolory. V koutku hřbitova nabírám do krabičky hlínu zkropenou českou krví a odvážím si ji domů, do Čech.

Až budeme v Libáni zanedlouho, **konkrétně 13. října 2018, oslavovat vznik čs. republiky**, vzpomeňme také udatných bojů našich vojáků na samém sklonku Velké války a jejich obětí za československou samostatnost a evropský mír. Zamysleme se nad tím, co jsme ochotni pro svobodu a demokracii ve své vlasti, ve svém městě, ve svém bydlišti učinit a obětovat každý z nás. Nikdo po nás nechce hrdinské činy ani oběť absolutní. Zapojení se do veřejného života, odvaha vystoupit a obhájit svůj názor, dát kus ze svého volného času ve prospěch veřejné služby, práci ve spolcích, práci s dětmi a pro děti, pro seniory a třeba jen nekazit a neodsuzovat nadšení a aktivity druhých. A jestli zažíváme někdy pocit, že se za těch posledních necelých třicet let jako republika pořád tak nějak nemůžeme „najít“, máme nyní historicky poslední šanci udělat za minulosti, i tou zdánlivě „demokratickou“, tlustou čáru a začít od nuly. Stejně jako začínal TGM před sto lety, byť jeho filozofie řízení státu a společnosti zůstává trvale platná i pro naši současnost: *„Má-li naše demokracie své nedostatky, musíme překonávat ty nedostatky, ne překonávat demokracii.“*

pro Libáňské noviny z putování po Francii připravila Paola Kaprasová

LOUTKOVÉ DIVADLO MARTÍNEK

Během „divadelních prázdnin“, které utekly jako voda, jsme se hráli několik divadelních představení. Není vůbec lehké skloubit letní dovolenou jednotlivých členů s činností souboru. Velmi zdařilé bylo naše vystoupení v Příchvoji.

Celá akce se nesla v duchu 100. výročí vzniku samostatného československé-





ho státu. Výstava historických dokumentů, stará bojová vozidla, legionáři, přelet stíhačky, doprovodná kapela a vystoupení našeho souboru s pohádkou Kašpárek a čerti, vytvořily příjemnou atmosféru sobotního odpoledne.

Další, velmi povedenou akcí našeho spolku, byl seminář členů souboru s rodinnými příslušníky na ranči „U Jiříka“. Na úvod jsme prodiskutovali všechny potřebné záležitosti, které se týkaly nadcházející loutkářské sezony, a pak už se celé setkání neslo v duchu „vůně grilu“, chlazených nápojů a výborného „novomanželského“ guláše. Teplé počasí, sportovní výkony našich nejmladších i dříve narozených a hudba s tancem – to vše přispělo k velmi příjemnému posezení všech zúčastněných.

Letošní divadelní sezonu otevíráme, již tradičně, loutkářskou přehlídkou „Řezníčkova Libáň 2018“. Jubilejní 20. ročník zahájí domácí loutkářský soubor Martínek, který dne 3. listopadu uvede novou pohádku „Bezhlavý rytíř“. Přehlídka potrvá do 16. prosince 2018. Všechna vystoupení hostujících souborů se uskuteční na malém sále loutkového divadla Martínek, začátek všech představení je v 15.00 hodin. Na novou sezonu chystáme různé soutěže a překvapení pro malé návštěvníky divadla.

Srdečně zveme všechny naše věrné diváky a těšíme se na jejich návštěvu.



Hana Grossmanová, LD Martínek, z. s.



DĚTENICKÝ BETLÉM

...pokračování z minulého čísla

Vážení občané, milí pravidelní čtenáři i nahodilá „kolemjdoucí“ veřejnosti, je tomu právě rok, co jsme v září 2017 v Libáňských novinách začali pravidelně publikovat informace o projektu záchrany betléma vzniklého rukou Vincence „Čeňka“ Novotného (1845-1928), fotografa z Dětenic. V celkem čtyřech předchozích na sebe navazujících článcích jsme se snažili zaujmout a podělit se s vámi o informace jako například o rodině Čeňka a libáňském fotoateliéru Josefa Novotného, o historii betléma a nálezů jeho trosek, o průběhu odborných restaurátorských prací, o detektivním pátrání po originálních předlohách nezbytných k výrobě kopií trvale poškozených kulis a rovněž o přípravě trvalého místa expozice. Stejně tak jsme po celou dobu daný prostor využívali i k propagaci veřejné sbírky, prostřednictvím které celou obnovu i vznik expozice hradíme.

Hrdost na píli a řemeslnou zručnost předků, uchování rodové památky a trvalá vzpomínka byly a jsou mottem naší snahy. Té snahy, která i s vaším přispěním přiblížila příběh betléma nalezeného v troskách k úspěšnému konci... nebo novému začátku. Příběh, jehož počátek je ve století devatenáctém, kterému hrozil osudový konec ve století dvacátém, je nakonec ve století dvacátém prvním opravdu krátce před svým cílem. K dnešnímu dni jsou dokončeny a úspěšně převzaty veškeré restaurátorské práce a je rovněž dokončen přesun všech součástí do Dětenic. Betlém se tak navrátil do místa, kde byla Čeňkem jeho stavba započata. Připomeňme si jeho vzhled na historické fotografii pořízené asi roku 1941.



betlém ve fotoateliéru v Libáni (asi rok 1941)

Cílem však byla nejen úplná obnova betléma, ale i vybudování trvalé, veřejnosti přístupné expozice. Ta vzniká v památníku Foerstrova rodu v Osenicích, kde jsou již hotovy veškeré stavební práce a řeší se technické vybavení interiéru. Je možné, že právě v den, kdy vyšlo toto číslo novin, snažíme se betlém „provizorně“ sestavit. Je totiž nezbytné, aby si jak dřevěné, tak i papírové části na místní klima napřed navykly. Asi až po



jednom měsíci teprve odzkoušíme a vyladíme jeho pohyb, aby nedošlo k žádnému poškození.

Dostáváme se tak k nejdůležitější informaci tohoto článku z našeho pera. Jedná se o pozvání na otevření expozice Dětenického Betléma v Osenicích. Všem příznivcům, kteří naše dění sledují, doporučujeme, aby si do kalendářů nebo elektronických diářů poznamenali významné datum: **sobota 1. prosince 2018, kdy se zhruba v 15 hodin odpoledne** ve skromné atmosféře, avšak ve slavnostním duchu otevrou pomyslné dveře. Jste tímto srdečně zváni. **Expozice bude dozajista otevřena rovněž v průběhu adventní neděle.** Detailní instrukce či připomenutí obdržíte prostřednictvím svého úřadu a také je naleznete na našich webových stránkách či facebooku. Těšíme se na vaši návštěvu a vyzvete k výletu rovněž své rodinné příslušníky, přátele, sousedy.

Připomeňme si, co lze v expozici očekávat. Obnovovaný betlém má dřevěnou tříúrovňovou konstrukci 3,6 m dlouhou a 0,8 m vysokou. Všechna tři patra jsou kaskádovitě uspořádána a tvoří tak základ pro vytvoření věrohodné a rozsáhlé scenérie krajiny a města. Součástí konstrukce je rovněž pohybový mechanismus a hudební jednotka. Zdrojem pohybu je elektrický motor, od kterého je pomocí dřevěných ozubených soukolí, hřídelí a táhel z ocelových drátků pohyb veden až k jednotlivým figurám a pohyblivým galeriím. Hudební jednotka kombinuje tři nástroje: hrací válec, xylofon a varhany o deseti píšťálách a funguje na podobném principu jako flašinet. Na konstrukci jsou umístěny kulisy krajiny a města z papíru doplněné o trojrozměrné městské prvky. Betlém je osazen více jak 50 papírovými plošnými figurami zvířat, stromů a postav, z nichž některé jsou umístěny na otočných galeriích. Dále zhlédnete více jak 20 papírmašových trojrozměrných figur, které se pohybují díky dráťovým táhlům. Hudební jednotka hraje dvě skladby: „Nesem vám noviny“ a „Narodil se Kristus pán“. Expozice bude doplněna informačními panely shrnujícími celou historii vzniku i obnovy betléma, a to včetně ukázek studentských prací a použitých postupů.





Fotografie na předchozí straně vznikla v červenci 2018 ještě v ateliéru restaurování papíru v Litomyšli a dáváme vám tím nahlédnout na to, co očekávat a na co se těšit. V žádném případě však nemůže nahradit skutečnost viděnou vlastníma očima.

Děkujeme Obci Dětenice a Městu Libáň za porozumění pro naše úsilí, spolupráci a pokračující podporu a děkujeme všem dárcům za dosavadní příspěvky. **Nadále však vyzýváme spoluobčany, kterým záchrana kousku historie není lhostejná, aby se do projektu obnovy ZAPOJILI nebo nám POMOHLI NALÉZT možné dárce. Z celkového rozpočtu k protnutí pomyslné cílové pásky zbývá 60.000 Kč a jakýkoliv i drobný příspěvek je velkou podporou. Sbírkový účet spolku pro obnovu betléma: 3011196962/2010 Fio Banka.**

Seznamte se s projektem prostřednictvím webových stránek **www.detenickybetlem.cz** nebo na facebooku Zachraňme Dětenický Betlém. Závěrem opakování prosby z naší strany: ten z Vás, kdo vlastní jakoukoliv historickou fotografii libáňského fotoateliéru Josefa Novotného nebo betléma samotného, nechť ji zapůjčí Městu Libáň k vyhotovení kopie!

*zapsal jménem spolku Dětenický Betlém, z. s.,
Jan Volák, praprapravnuk Vincence Novotného, Dětenice č. p. 24*

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Letos jsme zahájili nový školní rok v pondělí 3. září. Myslím si, že všichni žáci a zaměstnanci si užili krásné slunečné léto. Počasí přálo koupání, stanování, cestování a jiným prázdninovým aktivitám. Návrat ke školním povinnostem bude náročný, ale společnými silami vše zvládneme. Tak to bývá každým rokem.

Pedagogové a zaměstnanci školy připravili vše tak, že jsme mohli úspěšně zahájit školní rok 2018/2019. Přivítali jsme 25 prvňáčků v nově zařízené třídě, kam je doprovodili jejich rodiče a prarodiče. Pan starosta Jaromír Příbyl jim již tradičně přečetl pohádku. Děti mu slíbily, že při jejich slavnostním pasování na čtenáře přečtou pohádku jemu. Věříme, že se jim bude ve škole líbit a vše výborně zvládnou s pomocí paní učitelky Mgr. Stanislavy Koškové.

Náš pedagogický sbor prošel změnami. Ze školy odešel pan učitel Vladimír Lejsek a na mateřskou dovolenou nastoupila paní učitelka



Lenka Gičová. Novou posilou našeho pedagogického sboru je paní učitelka Ivana Podzimková, Iveta Malá a Martina Jampílková.

Někteří žáci mají doporučena podpůrná opatření od školských poradenských zařízení. Při jejich vzdělávání budou některým z nich pomáhat asistenti pedagoga a další pedagogický pracovník. Na pozici asistenta budou pracovat Jitka Drbohlavová, Hana Šrotýřová, Jiřina Zahradníčková, Lenka Ječná a Andrea Švarcová. Ve třetí třídě bude pracovat také paní učitelka Nikola Ryklová jako další pedagogický pracovník.

A co se dělo ve škole o prázdninách? Proběhla výmalba v některých učebnách, ředitelně, školní kuchyni, došlo k nátěru soklů ve školní družině a některých topných těles. Byl položen nový koberec ve školní družině. Barevný nábytek byl pořízen do první a třetí třídy. Proběhla výměna vstupních dveří do školní jídelny a kuchyně, opravou prošla šatna a sociální zařízení u tělocvičny. Nové radiátory jsou v jídelně a tělocvičně. Bylo také dokončeno oplechování střechy staré budovy a proběhla instalace sádkokartonových podhledů k zakrytí trubek topení. V nové budově školy bylo vybudováno bezbariérové WC. Nesmím zapomenout na nové doskočiště na zahradě školy, které pro naše žáky vybudovali zaměstnanci Technických služeb města Libáň. Velké poděkování patří Městu Libáň za realizaci všech oprav a stavebních prací v průběhu letních měsíců. Sdružení rodičů a přátel libáňské školy darovalo našim žákům dva sety zahradního posezení. Venkovní nábytek bude sloužit dětem k výuce, ale hlavně školní družině k odpoledním aktivitám. Mnohokrát děkujeme.

Také v mateřské škole došlo k dalšímu vylepšení prostředí pro naše děti. Další třída byla vybavena novým nábytkem.

Závěrem bych chtěla popřát všem dětem, žákům, učitelům, provozním zaměstnancům a rodičům úspěšný a pohodový školní rok 2018/2019.

Mgr. Ladislava Hazdrová, ředitelka školy

POMÁHEJME SI – PROJEKT ŽÁKŮ 1.+9. TŘÍDY

1. setkání – 3. září – 1. den ve škole

Je to již tradice, že 1. den v září, my, deváťáci, vítáme do naší školy natěšené prvňáčky. Paní učitelka Stanislava Košková je podle abecedy vyvolávala a my si je postupně přebírali. Navzájem jsme se představili a pak je odvedli do jejich třídy.





2. setkání – 4. září – Seznamujeme se

Následující den jsme se opět s našimi malými kamarády setkali a provedli je po škole. Ale protože je prvňáčků 25, tak někteří jsme měli na starost 2 nebo i 3 mladší kamarády. Ukázali jsme jim tělocvičnu, školní družinu, ale také naši třídu, ve které se budeme většinou setkávat, protože je velká a všichni se do ní vejdem.

žáci a žákyně 9. třídy

DRUŽINA VE ŠKOLNÍM ROCE 2018–2019 ANEB LETEM CELÝM SVĚTEM

Už ani nevzpomeneme, zda to byly olympijské hry nebo snad škála plánovaných letních dovolených, co nás přimělo k nápadu, že na nový školní rok zrealizujeme návrh pro celoroční projekt na téma „Jak se žije jinde“.

Všichni vědí, že na naší planetě žijí lidé odlišné barvy pleti, s různými kulturními zvyky a s odlišným způsobem života, ale zkusme nahlédnout do jednotlivých světadílů či zemí trochu jinak. Jaké hry hrají děti na druhém konci světa? Co jedí, jak se zdraví a co se učí ve škole? Jaké mají zvyky a jak prožívají Vánoce? Jaké dělají sporty, co je u nich výjimečného? Samozřejmě bude dobré zmínit jednotlivá hlavní města, vlajky, velké řeky, hory, třeba i významné osobnosti, ale vypátrat, zda mají domácí mazlíčky, jaké si povídají pohádky nebo kdy se těší na prázdniny, bude také jistě zábava!

I když konkrétní místa vybereme společně s dětmi v září, předpokládáme, že si zatančíme laticko americké tance, zkusíme „jíst hůlkami“,



vymalujeme masky a totemy, podpoříme kanadský hokej, naučíme se japonskou honičku či se zúčastníme „loveckého safari“.

A proč o tom píšeme? Určitě proto, aby se vědělo, že i ve školní družině se přes celý rok „něco“ děje a pak, pokud je mezi vámi někdo, kdo nějakou zemi navštívil a byl by ochoten nám o ní povyprávět – je srdečně zván a budeme moc rádi!!!

Ve družině máme i v letošním školním roce dvě oddělení s max. kapacitou 60 míst. Převažují děti z 1. a 2. třídy a hlavní programová část je vždy mezi 13.00–14.00 hod. Během školního roku bude pokračovat spolupráce s místní knihovnou, mysliveckým spolkem, uskuteční se výtvarné a pracovní dílny. Sportování v tělocvičně, volné hry na zahradě či vycházky do okolí školy i oblíbená „družina na přání“ je již samozřejmostí!



Děti během dvou dnů ve družince vytvořily zeměkouli a těší se na celoroční let... :)))

Na závěr snad jen informace, že v průběhu letních prázdnin byly vymalovány obě učebny ŠD, v kmenové třídě položen nový koberec a dokončena úprava družinové šatny – děkujeme.

Alena Kocourková, Jitka Drbohlavová

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Prožili jsme krásné prázdniny a dovolené plné sluníčka. Viděli jsme mnoho nových míst, jsme plní zážitků a dojmů. Všem se nám asi prázdniny zdály krátké, ale čas je neúprosný, a tak je tu opět září.



Začátek školního roku se nese ve znamení příchodu nově přijatých dětí. V letošním školním roce 2018-2019 jich nastoupilo celkem 15. U nejmladších kluků a holčiček se s adaptačními problémy tak trochu počítá. U některého dítěte mohou trvat měsíce i déle, než si na nové prostředí, kamarády i paní učitelky zvykne. Lepší je, pokud nové děti přicházejí do částečně fungující třídy. Děti, které všechno už znají z loňského škol-

ního roku, vlastním příkladem ukazují, že se ve školce cítí dobře. S nově přichozími dětmi společně mluvíme o tom, že když jejich starší kamarádi



přišli do školky, také trochu plakali, ale nyní už si pěkně hrají.

Zpočátku klademe důraz na rytmické a pohybové činnosti. Tělo se zaměstná, hlava řeší koordinaci pohybu. Pokud jsou děti s učitelkou v pohybu, na pláč už nezbývá tolik času. Skupinové zpívání, říkadla s pohybem, básničky, hraní seznamovacích her, kde se procvičují jména dětí a učitelů. V prvních dnech se rodi-



čům snažíme vysvětlit, že by se nemělo rozloučení příliš protahovat. Důležité je, aby dítě vědělo, kdo je ze školky vyzvedne, koho má čekat. Pokud neví, přináší to do jeho světa zbytečnou nejistotu.

Nezbytné je též, aby dítě předem vědělo, že si bude hrát, bude svačinka, půjde se ven a pak bude oběd. První týdny „nováčci“ chodí domů. Když jsme si jisté, že dítě vše zvládlo, přidáváme spaní. Pohádka, vyspíná se a půjde domů. Toto je třeba dítěti opakovat stále dokola. Většina si po několika týdnech už postupně zvyká. Za první úspěšně zvládnuté „úkoly“ máme pro děti připravené malé odměny. Pokud má dítě chodit do školky rádo, musí k ní mít kladný vztah.

učitelky třídy mladších dětí Hana Vrabřlová a Veronika Michalová

MÍSTNÍ SPOLKY

ČINNOST SDH LIBÁŇ V LÉTĚ 2018

Náš sbor se v červnu podílel na přípravách a průběhu Dětského dne na hřišti v Libáni. Hasiči připravili pro děti různé hry a na závěr pustili na hřiště pěnu, ve které se děti vydováděly.

Další akcí byla příprava Libáňské noci, prodej občerstvení a následný úklid náměstí. Škoda, že bylo špatné počasí a déšť odradil hodně lidí od návštěvy této akce.

Z další činnosti chci zmínit zalévání zeleně v Libáni a v obci Zliv. Jelikož panovalo horké a suché léto, zalévalo se mnohem častěji než jiné roky.



I když bylo horko a sucho, výjezdová jednotka jela jen ke dvěma požárům na pole a ke třem požárům domů. Další tři výjezdy byly k odklí-



zení spadlých stromů přes komunikace. Také jsme měli jeden planý poplach k silu v Libáni.

Soutěžní družstva dětí a dospělých se účastnila soutěží ve Vlčím Poli, Kozodírkách a na Brodce. Dětem se celkem dařilo, ženy obsadily první místo na Kozodírském výstřiku i ve Vlčím Poli. Muži to letos neměli jednoduché, neboť doba dovolených poznamenala jejich výkony.

Na závěr se chci podělit o radost z našich starších dětí. V sobotu 8. září náš sbor pořádal již jubilejní 10. ročník soutěže O putovní pohár SDH Libáň pro děti. Naši malí obsadili nepopulární čtvrté místo, ale starší zvítězili ve štafetě, útoku i celkově a putovní pohár zůstává doma. Díky hasičům a panu Pacltovi z Kozodírek



se tato soutěž konala opět na jejich louce a děti si užily pěkný den.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách našich akcí, na zalévání a na údržbě techniky a zbrojnice.

za SDH Libáň Nad'a Hakenová, jednatelka

KOZODÍRSKÝ VÝSTŘIK

V sobotu 21. července 2018 se konal 13. ročník soutěže v hasičském sportu Kozodírský výstřik. Štafeta byla tentokrát na téma „Pěstování chmele, vaření piva a jeho konzumace“.

Počasí tradičně nezklamalo a soutěže se zúčastnilo osm družstev mužů, šest družstev žen a čtyři družstva dětí. V tahu lanem zvítězili nepřemožitelní borci z Kozodírek. V ženské kategorii Haken-Tótovi z Libáně.

Výsledky: muži	1. Bystřice	2. Prodašice	3. Kozodírky
ženy	1. Libáň	2. Vlčí Pole	3. Kozodírky
děti mladší	1. Libáň	2. Brodek	
děti starší	1. Libáň	2. Brodek	



Celým dnem nás provázeli Michal Vlk a Ruda Janeba. Večer zpestřil svým vystoupením Beny Pop-rock.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na přípravě i průběhu soutěže, a těšíme se na 14. ročník.

za SDH Kozodírky Mirka Řezníčková

NECKYJÁDA – 11. 8. 2018

Sluníčko nám v létě dávalo co proto a voda v koupališti byla prohřátá až na dno. Letošní účastníci Neckyjády se tedy nemuseli obávat, že by mohli nastydnout.

Mezi již známé borce se na start postavily konečně i nové tváře, a tak zase bylo z čeho vybírat.





Plavidla byla letos tato: Teletubbies, Rocky a Drago po 30. letech (ví-



těžové), Nepovedená zabíjačka, Červený kříž, Svatba – Lesbos, Lovci perel, Krtek a kamarádi, Santa Claus a skřítki.

Diváci se pobavili při boxerském utkání na vodě, ochutnali pravý svatební dort, obdivovali krtkovu zahrádku či ječeli překvapením, když na ně dopadaly skutečné prasečí nožky.

Organizátor Ruda se postaral o překvapení a místo běhu po lávce se odpoledne závodilo na nafuko-



vacích lehátkách. V první rozplavbě bezkonkurenčně zvítězil jeden z nejstarších přihlášených borců V. Křivánek, který druhé kolo bohužel vzdal. Tvrdil, že ze zdravotních důvodů, ale je jisté, že ne-



chtěl zahanbit mladší účastníky.

Celý den panovala báječná nálada a večer jsme si všichni opět zatančili. Takže příští rok, přátelé, zase AHOJ na koupališti!

Ivana Kosellková

ČINNOST SDH PSINICE

Poslední červnovou sobotu se uskutečnil již 8. ročník „Babetiády“. Na hřiště ve Psinicích se sjelo 33 účastníků. Vyjíždka mopedů na trati Psini-



ce, Libáň, Zliv, Ledkov a zpět na hřiště ve Psinicích byla odstartována ve 14:30 hod. Okruh se jel celkem pětkrát. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to v přesnosti a v rychlosti. V kategorii přesnost zvítězil Luděk Dohalský, druhý byl Jiří Hanuš st. a třetí Pavel Dohalský. V kategorii rychlost



se na první příčce umístil Matyáš Kaprál, druhý dojel Lukáš Zákravský a na třetím místě skončil Milan Kloutvor. Letošní ročník měl čtyři smolaře, kterým se nepodařilo dojet do cíle. Vyjíždky se zúčastnily i čtyři ženy, nejlépe se umístila Míša Klímová. První tři účastníci v každé kategorii obdrželi krásné poháry. Všichni soutěžící byli odměněni věcnými cenami. Po celou dobu akce bylo pro soutěžící i přihlížející zajištěno občerstvení.



V sobotu 25. srpna se kolem 13 hodiny na hřišti ve Psinících začali scházet děti se svými rodiči a prarodiči, aby se zúčastnily 15. ročníku „Loučení s prázdninami aneb Řemesla a povolání“. Program zahájil kašpar Kuba a jeho „žonglotoč“. Poté vystoupily s pohádkou Řemesla na



hradě aneb O zachráněné panně Gábina a Katka. Po nich opět vystoupil kašpar Kuba. Následovala zábavná show písniček, soutěží a her s řemesly opět s Gábinou a Katkou. Poté už se objevila kapela Adaptace,





kteřá zahrála k poslechu i k tanci. Po celé odpoledne probíhalo malování na obličeje a různé soutěže, jako je zatloukání hřebíků, navlékání korálků, poznávání barev, zdobení perníčků, poznávání ptáků, zacházení s truhlářským nářadím, obvazování úrazů atd. Dále zde předvedli svá řemesla kovář, přadlena, krajkářka, perníkářka, pekařka, truhlářka, košíkář, včelař, myslivec, soustružník na šlapacím kole, brusič nožů, zemědělec, který mlátil obilí cepem, klepač kos, drátenice, která vyráběla z drátků různé ozdoby. Po celý průběh akce se děti vyřádily na dvou skákacích hradech. Od 17. hodiny byly všem soutěžícím dětem, kterých bylo 164, vydávány dárkové balíčky. Velký úspěch měla mýdlová pěna, kterou společně vytvořili členové SDH Libáň a SDH Psinice. Pro všechny přítomné bylo zajištěno občerstvení.



Na závěr bychom chtěli poděkovat starostovi SDH Psinice panu Vaňkovi, který připravil, opravil a vyrobil rekvizity pro předvádění řemesel, a také všem ostatním, kteří nám pomohli tuto náročnou akci zrealizovat.

za SDH Psinice Petr Sajdl

Z MYSLIVECKÉHO OKÉNKA

Svatý Hubert

Významnou událostí, jak napovídá název příspěvku, je pro nás myslivce uctívání svatého Huberta. Tento svátek, který je v kalendáři 3. listopadu, oficiálně zahajuje loveckou sezónu. Hubertův cech, jak bývají označováni myslivci, má sv. Huberta jako svého patrona.

Hubert pocházel z velmi bohaté šlechtické rodiny v Akvitánii a žil na přelomu 7. a 8. století. Byl výborným lovcem a milovníkem hýřivých zábav, přesto však byl lidumil s dobrým srdcem a byl považován za zastánce spravedlnosti. Po osobní tragédii, kterou byla smrt manželky při porodu jejich syna, se podle legendy vypravil na lov. Byl právě Velký pátek. Nečekané setkání s jelenem, který měl mezi paroží zříci kříž a promluvil k němu nadpřirozeným hlasem, změnilo jeho dosavadní žití.

Dnes je pro všechny myslivce, věřící i nevěřící, sv. Hubert symbolem myslivecké cti, pokory a poctivosti, patronem lovu a ochrany zvěře, tradic a mysliveckých obyčejů. Protiváhou ke sv. Hubertu je Diana, panen-



ská bohyně lovu, ctěná jako ochránkyně veškeré přírody, bohyně plodnosti a měsíce. Je pokládána za tvůrkyni lovu a sama byla vášnivou lovkyní.

Myslivost pro řadu z nás začala jako letmé setkání a postupně se z tohoto setkání vyvinul hluboký cit. Myslivost, myslím ta pravá, nemůže být nikdy chvilkovou zábavou, je to způsob života, způsob myšlení, vztah ke zvěři i lidem. Ten, kdo se naučí lásce k přírodě, kázni a poctivosti při myslivosti, neztrácí tyto obecně uznávané mravní hodnoty ani v občanském životě.

Náš spolek Pod Borovičkou – Libáň se letos rozhodl uspořádat pro všechny, nejen přátele myslivosti, Hubertskou zábavu, na niž jste všichni srdečně zváni.

Helena Burianová, předseda MS Pod Borovičkou Libáň

PRÁZDNINOVÁ VÝPRAVA SNŮ

Dobrý den, jmenuji se Filip Smetana a mojí srdeční záležitostí je „kaprařina“. Na kaprařskou výpravu vyrazím obvykle se svým kamarádem Tomášem Bubelou, se kterým se znám už dlouho. Jednoho prázdninového dne jsme se rozhodli, že vyrazíme na jednu z místních vod. Po příjezdu k vodě jsme vybrali vhodné místo, na kterém jsme se domnívali, že by se mohly nacházet ryby. Když jsme nanosili všechny věci na dané místo, začali jsme se domlouvat, jakou zvolíme vhodnou krmnou směs. Po zakrmení daného místa jsme nahodili pruty se zvolenými montážemi. Zhruba po dvouhodinovém čekání přišel první záběr od menšího kapra, kterého jsem vrátil zpět do vody. Po té byl klid, až v půl deváté večer, kdy zaznamenal Tomášův hlásič opatrný záběr. Po desetiminutovém zdolávání byl na podložce vysoký a dobře stavěný „lysec“, který vážil něco málo přes 8 kg. Pořádili jsme pár fotek a rychle jsme ho vrátili zpět do vody. Zanedlouho se Tomášovi rozjel druhý prut a 5 minut nato jsem měl záběr i já. Po chvíli jsme měli oba po-





debrané kapry na podložce. Z této situace jsme byli nadšeni. Tomášův „šupináč“ vážil necelých 8 kg a můj „lysec“ vážil přesně 10 kg. Stal se pro mě na několik hodin mým největším kaprem. Za hodinu Tomášův hlásič zaznamenal třetí záběr. Po jeden a půl hodinovém zdolávání se na podložce ocitl sedmikilový bojovný „šupináč“. V půlnoci pro nás skončila doba lovu dle rybářského řádu. Druhý den ráno jsme pokračovali v lovu v zakrmených místech. Krátce před polednem se mi rozjel prut. Po hodinovém boji se mi podařilo dostat na podložku vysokého „lysce“, který vážil 10,7 kg a je do dnešního dne mým největším kaprem. Pak už přišlo jen pár menších kaprů. Nastal konec výpravy, dlouhé nudné baleční prutů a návnad. Na tuto vydařenou výpravu budeme s Tomášem ještě dlouho vzpomínat. Stále se mám co učit, zvyšuji si své cíle a doufám, že se mi povede ještě ulovit mnoho velkých ryb.

Filip Smetana

Z HISTORIE

STALO SE...

1763 – před 255 lety

Na základě papežské buly bylo v Libáni založeno "Bratrstvo Jana Nepomuckého", jehož znakem byly zvláštní ražené mince od Fr. Altomonte.



1783 – před 235 lety

14. dubna byly patentem zrušeny rychtářské úřady a jejich soudní pravomoc byla přenesena na magistráty. Mít magistrát měla i Libáň, ale na právníka neměla dost financí, a proto podléhala magistrátu kopidlenskému. Rychtářské právo bylo zrušeno za purkmistra Jana Macka.

1848 – před 170 lety

V tomto roce žádala Libáň o zřízení okresního soudu, o který žádalo také Kopidlno. Rozhodující úředník Wessenberk byl pro Libáň, ale vrchnostenský úřad v Kopidlně i předseda komise Hikiš se snažili dostat soud do Kopidlna. Pro Libáň byla však většina obcí (36) a majitel panství hrabě Šlik byl neutrální, protože mu Libáň ponechala zdarma doživotně honitbu. Spor vyhrála Libáň a dne 16. srpna 1849 byl soud v Libáni povolen.

1868 – před 150 lety

Z náhrady válečných škod byla Libáň odškodněna a město začalo hned uvažovat o výdlažbě náměstí. Práce byla zadána Josefu Fajtkovi. Bylo použito písku ze zlivské louky pod dnešním hřbitovem. Celkové náklady činily 3.572,53 zlatých.

1883 – před 135 lety

Ze stodoly u č. p. 64 (za dnešním kulturním domem) byla postavena škola o dvou třídách.

1888 – před 130 lety

V Libáni byla založena tělocvičná jednota Sokol.

1893 – před 125 lety

Vedla se urychlená jednání o povolení měšťanské školy v Libáni. Obecní zastupitelstvo se zavázalo, že ponese veškerý náklad se zřízením a vydržováním této školy i za obec Lično.

1903 – před 115 lety

V Libáni byl založen „*Polévkový spolek*“, který vyvářel polévky pro děti.

1918 – před 100 lety

V zimě bylo provedeno na Jičínsku několik vrtů na uhlí. Ve 467 m hlubokém vrtu, provedeném v cukrovaru Davida Blocha byl zjištěn pramen minerální vody, složením podobné Poděbradce.

1923 – před 95 lety

S opravdickým elánem se uvedl do života „*Výbor pro postavení Husova pomníku*“, který ihned navázal jednání s prof. Lad. Šalounem, který poz-



ději pro jmenovaný výbor zhotovil model třetího Husova pomníku v Čechách.

1943 – před 75 lety

Libáň dostala darem plán na novou radnici.

1948 – před 70 lety

V Libáni bylo 22. září zahájeno vysílání místního rozhlasu.

1953 – před 65 lety

25. června byla sokolská jednota přejmenována na „*Dobrovolnou sportovní organizaci JISKRA*“.

1958 – před 60 lety

Ulice T. G. Masaryka byla přejmenována na 9. května a Rašínova na Boženy Němcové.

1963 – před 55 lety

Byla dostavěna nová školní budova a zahájena výstavba školní kuchyně. V nové škole byla slavnostně zahájena výuka 2. září.

1968 – před 50 lety

V Kozodírkách byla vystavěna autobusová čekárna s klubovnou místních hasičů.

1973 – před 45 lety

V tomto roce byla dokončena hrubá stavba nové požární zbrojnice v Jiráskově ulici.

1993 – před 25 lety

Byly položeny panely na obvodu koupaliště a opravena socha Mistra Jana Husa.

2008 – před 10 lety

Konaly se oslavy 111. výročí otevření staré školní budovy, v jejich rámci 45. výročí otevření nové budovy školy a 25. výročí mateřské školky na sídlišti.

Vznikl Letecký klub v Libáni s přistávací plochou a hangárem na bývalém travnatém letišti JZD z iniciativy Josefa Slavíka z Libáně.

2013 – před 5 lety

Byly dokončeny úpravy náměstí Svobody – výsadba javorů, asfaltový povrch, značení parkování.

z archivu Josefa Stránského



ZPRÁVA Z ARCHEOLOGICKÉHO VÝZKUMU MĚSTA

Konečně můžeme informovat i libáňské občany o výsledku z archeologických prací na projektu: „Regenerace a revitalizace středu města a přemístění stanovišť autobusové dopravy“ / Libáň, křižovatka ulic Emlerova a Lindnerova.

Přestože se tato akce konala před pěti lety, tj. od srpna do října 2013, teprve v červnu (přesněji 21. června 2018) byla zpráva o výzkumu předána konečně do rukou vedení Města Libáně.

Vedoucím výzkumu byl ustanoven Mgr. Radek Novák, spolu s ním spolupracovali na nálezové zprávě (autoři) Mgr. Kateřina Opicová a Bc. Markéta Košařová. Výzkum byl označen jako záchranný archeologický výzkum (ZAV), technicky spolupracovala katedra archeologie filosofické fakulty ZČÚ v Plzni. Pracovalo se na katastrálním území Libáně na parcelách p. č. 1620/1, 1620/4 a 202.

Zpráva je velice obšírná a je obsažena v šesti svazcích:

Svazek č. 1 – Popisná dokumentace – 50 stran

Svazek č. 2 – Kresby nálezů – 30 stran

Svazek č. 3 – Plány – 17 stran

Svazek č. 4 – Výkresy – 49 stran

Svazek č. 5 – Fotografická dokumentace – 45 stran

Svazek č. 6 – Fotografická dokumentace – 61 stran

Každá nálezová zpráva je doprovázena na deskách topografickou mapou města Libáně bez uvedení měřítka. Na prvních dvou svazcích představuje celé město, ostatní svazky obsahují jen středové části města.

Pro laickou veřejnost má především význam 1. část svazku, nazvaná Popisná dokumentace. V deseti kapitolách, kromě úvodních tří, kde jsou mimo jiné uvedeny např. okolnosti výzkumu nebo metody výzkumu. Důležitá je zvláště kapitola 4, kde je uveřejněn geografický a sídelní kontext naleziště, a kapitola 5, kde je popsána veškerá stručná historie všech archeologických výzkumů na území města. Nejvýznamnější je kapitola č. 9, kde je uveden seznam nálezů a stručná charakteristika keramických nálezů.

Dějiny osídlení

Libáňská kotlina poskytovala ideální podmínky pro lidské osídlení už od mladší doby kamenné. V pásu terénu pod polohou Hora v prostoru současného závodu Antolin (dříve několikrát přejmenováno z názvu Plastimat, Peguform, Magna, Cadence Innovation), je situováno v blízkosti Libáňského potoka polokulturní sídliště. Z neolitu je doloženo sídliště s lineární keramikou, a to už od její nejstarší fáze. Toto osídle-



ní je možno zahrnout do sídelního regionu v povodí Bystřice a horního Labe (pramen: Pavlů – Vokolek). Na starší osídlení následně navázala kultura s vypíchanou keramikou. V té samé poloze existovalo sídliště v době bronzové a v raném středověku. V blízkosti Libáňského a Bystřického potoka se vyskytují také koncentrace nálezů z doby římské (pramen: Ulrychová).

Historie archeologických výzkumů je velmi bohatá:

60. léta 20. století - identifikace starolineárního sídliště zásluhou pana Františka Vojtíška, správce libáňského muzea

1968 - hradištní keramika

1980 - záchranná akce s keramickými zlomky

1982-83 - další nálezy v prostoru nynějšího závodu Antolin (odevzdány dělníky)

1984 - doklady skloplatěnické kultury

1997 - nález keramiky v Jičínské ulici odráží novověký vývoj města

2000 - v době působení firmy Peguform proběhl záchranný archeologický výzkum při pokládání nové kanalizace - zachycena kulturní vrstva s mocností 0,55-0,85 m

2005 - další záchranný archeologický výzkum v téže lokalitě - odkryt základní žlab dlouhého domu z nejstarší fáze kultury s lineární keramikou na Jičínsku

2005 - novověké nálezy ze 17. století pocházejí z ulice Na Sídlišti v severním okraji města

2008 - novověká keramika z 2. poloviny 16. století až 1. poloviny 17. století byla zjištěna v uličce u bývalé synagogy a v Komenského ulici na zahradě za domem č. 88

Shrnutí kronikáře: trvalé osidlování v Libáňské kotlině podle archeologických nálezů nastalo v mladší době kamenné v tzv. neolitu. Jde zhruba



o dobu 5000-2500 let před naším letopočtem. Je to nová epocha ve vývoji lidstva s hlubokým přerodem, označovaným jako neolitická revoluce. Nastalo sepětí s půdou



s vytvářením trvalých sídlišť (vesnic). Jedním ze základních znaků neolitických kultur se stala keramika, u nás zastoupena nejčastěji lineární keramikou. Když pomineme období keltské kultury (nálezy ve Hřmeníně nebo v Kopidlně), posuneme se o krátký zásah římské doby (Zliv), přes starověk do zániku říše Římské, příchod Slovanů (Češov), posléze se dostaneme do středověku až do objevení Ameriky (1492), kdy budou při posledním archeologickém výzkumu objeveny zlomky keramických nádob vyrobených do 13. až 14. století (keramické střepy). Libáň jako větší ves se postupně rozrůstala a v historickém záznamu byla v roce 1340 prohlášena za město za panování Jana Lucemburského.

Rozbor movitých nálezů je opět stručným výtahem a podle názoru kronikáře nejdůležitějším výsledkem záchranného archeologického výzkumu pod vedením Mgr. Radka Nováka z Regionálního muzea a galerie v Jičíně. Výzkum se konal od srpna do října 2013. Nálezová zpráva byla vypracována 21. června 2018.

Celý soubor, získaný výzkumem v Libáni, který byl proveden v souvislosti s výstavbou nového autobusového nádraží, lze zařadit převážně do období 13.–19. století.

V souboru se vyskytly i nálezy mladší z 20. století. Z tohoto minulého století pocházejí fragmenty porcelánových hrnků a polévkových mís nebo některé skleněné fragmenty. Nemalé množství zlomků keramických nádob lze časově zařadit do 13.–14. století. Jsou to fragmenty, které byly vypáleny bez přístupu vzduchu, povrch nádoby byl zpravidla hrubší (jemné ostření pískem) a v několika případech byla patrná jemná příměs



slídy. Vyskytla se výzdoba provedená radélkem, případně šroubovice. Zajímavým nálezem je dno nejspíše hrnce s hrnčířskou značkou.

V souboru se vyskytlo také několik zlomků červeně malované keramiky ze 14.–16. století. Součástí souboru je rovněž keramika glazovaná (buď zvnitřku nádoby s přesahem přes okraj nebo zevně i zvnitřku nádoby) datovaná rámcově do rozmezí 16.–18. století.

Pokud jde o keramické tvary, můžeme uvést hrnce, džbány, pánvičky, hrnky, misky, ale také pekáče ze 16.–18. století a větší množství zlomků pekáče s uchem z 19. století.

Závěr: Výzkum přinesl poznatky o existenci intenzivních sídlištních aktivit z období 13. století. Jedná se o zatím nejstarší doklad sídlení v období středověku v centru městečka, pomineme-li nálezy z průmyslového areálu při východním až severovýchodním okraji města.

zpracoval Josef Kůta

SPORT

Nová kouzelná formulace pro pohyblivost, energii a stabilitu zní:

POHYB MÍSTO ŠETŘENÍ SE!

Je sice pravdou, že špatný pohyb neexistuje, ale důvody, proč začít s pravidelným cvičením a stát se trenérem vlastního těla, jsou jednoznačné! Mluvím o aktivaci, tělesné výkonnosti i o psychice.

Proto mi dovolte, abych na další cvičební rok pozvala nejen „věrné“ cvičenky, ale i nové zájemkyně.

Scházíme se jednou týdně na 60 min. v tělocvičně základní školy (již čtvrtý rok) a při hudbě protáhneme těla. Každá podle svých schopností, momentálnímu zdravotnímu stavu i nálady :-).

Zahajujeme ve středu 26. září 2018 v 9 hod. – nezapomeňte pohodlné sportovní oblečení, obuv, popřípadě pití, podložku vlastní nebo je k dispozici ve škole (vchod do tělocvičny zahradou).

Úvodní dvě hodiny zdarma, poté platba pro 1. pololetí 400 Kč.

Pohyb je všelék, udržuje nás mladé, zdravé a v kondici! Pokud do tělocvičny nedorazíte, zařaďte ho alespoň do každodenního života prostřednictvím svižné chůze, vyšlápněte si schody, na nákup jeďte na kole, aktivně provádějte třeba i práci na zahrádce..., protože s pohybem se stárne pomaleji.

Na setkání a společně strávený čas se těší

Alena Kocourková



TJ SOKOL LIBÁŇ

Na úvod bych rád pozdravil všechny čtenáře Libáňských novin. V předchozím vydání místních listů jsem se zmiňoval o výsledcích našich týmů před zakončením soutěžních ročníků. Tým dospělých obsadil po skončení soutěže 5. místo v okresním přeboru, což je oproti minulému roku značný posun vpřed, a s umístěním panuje spokojenost. Družstvo žáků bylo dokonce ještě o stupínek lepší a skončilo na 4. místě. Tajně doufáme, že příští rok by to mohlo být ještě lepší, protože v týmu skončil z věkových důvodů pouze jeden hráč a družstvo je doplněno hráči přecházejícími z přípravky. Dále jsem v minulém vydání informoval o pokračující spolupráci s FK Kopidlno ohledně dorostu. Bohužel z této spolupráce sešlo. Několik hráčů dorostu přešlo do týmu dospělých a nebyli jsme schopni personálně zajistit bezproblémový chod dorosteneckého mužstva. Nyní máme za sebou úvodní zápasy nového ročníku. Po delší době mohu říci, že netrpíme nedostatkem hráčů v týmu dospělých, je zde zdravá konkurence, družstvo se postupně výrazně omlazuje, což je jediné dobře.

Mimo soutěžní zápasy jsme uspořádali 23. června 2018 tradiční turnaj v malé kopané, kterého se zúčastnilo osmnáct týmů. První víkend v září se uskutečnil již 13. ročník Memoriálu Radka Kyziváta. Na turnaji hrálo pět týmů, vítězem se stalo mužstvo Sokola Luštěnice.

Během července jsme uspořádali brigádu na fotbalovém a víceúčelovém hřišti. Došlo k vyčesání a pohnojení travnatého hřiště a výměně sítě mezi antukovým kurtem a víceúčelovým hřištěm. Byla tak dokončena poslední výměna původní sítě obklopující „umělku“. Dále byly vy-





měněny a natřeny některé fošny po obvodu tohoto hřiště a provedeny nátěry vrat. Tímto bych chtěl hlavně poděkovat Radkovi Urbanovi a Zdeňkovi Mazáčkovi za zapůjčení a obsluhu plošiny, bez které bychom výměnu sítě nemohli provést.

Počínaje začátkem září bylo po dohodě se zástupci městského úřadu zpřístupněno víceúčelové hřiště pro veřejnost. Hřiště bude občanům k dispozici termínově od 1. dubna do 31. října s výjimkou mistrovských utkání nohejbalového týmu. Po tuto dobu bude



sportoviště pro veřejnost uzavřeno.

Závěrem bych Vás všechny rád pozval na všechna utkání našich oddílů, přijďte nás podpořit. Za členy TJ Sokol Libáň děkuji všem, kteří nás podporují, hlavně zástupcům Města Libáň a všem sponzorům. Ještě jednou díky.

za TJ Sokol Libáň Jan Smetana

STOLNÍ TENIS

Zdravíme sportovní příznivce a čtenáře listů s připomenutím, že nám začíná sezóna 2018/2019 stolního tenisu v regionálních soutěžích.

Za náš oddíl TJ Sokol Libáň budou bojovat dvě mužstva mužů, a to v 1. třídě a 3. třídě, dále mužstvo žáků. Zápasů začínáme 30. září 2018 muži a 13. října 2018 žáci.

Seznam mužstev, s kterými budeme bojovat v nadcházející sezóně vidíte pod článkem, s upozorněním na rozšíření regionu o mužstvo Nového Bydžova, který byl zařazen do našeho regionu po již hrajících mužstvech Rovenska pod Troskami a Studenci.

Na závěr chci opět poděkovat všem našim příznivcům a vůbec všem těm, kdo pomáhá se sportem v našem městě Libáň. V případě bližšího zájmu o náš sport i pomoc mě můžete kontaktovat na tel. 607 559 931.

Po krásném létě Vám přeji hezký podzim s babím létem a setkáváním se, nejlépe u sportovních aktivit.

za oddíl stolního tenisu Vás zdraví Vlastimil Horák



Regionální přebor muži 1. třída	
družstvo	
1.	TJ Sokol Nemyčeves B
2.	TJ Sokol Chomutice A
3.	TJ Jičín C
4.	TJ Sokol Lány A
5.	TJ Lázně Bělohrad B
6.	TJ Sokol Libáň A
7.	TJ Nová Paka C
8.	SK Miletín A
9.	TJ Sokol Radim A
10.	TJ Sokol Stará Paka C
11.	TJ Jiskra Nový Bydžov B
12.	TJ Jiskra Hořice B

Regionální přebor muži 3. třída	
družstvo	
1.	TJ Sokol Rovensko p. Tr. B
2.	TJ Jiskra Hořice C
3.	TJ Lázně Bělohrad D
4.	TJ Sokol Libáň B
5.	TJ Sokol Nemyčeves D
6.	TJ Třešňový květ Žlunice A
7.	TJ Sokol Železnice B
8.	TTC Veliš A
9.	TJ Sokol Stará Paka D
10.	TJ Butoves A

Regionální přebor žactvo	
družstvo	
1.	TJ Sokol Rovensko pod Tr.
2.	TJ Sokol Chomutice A
3.	TJ Jičín A
4.	TJ Sokol Kopidlno A
5.	TJ Lázně Bělohrad A
6.	TJ Sokol Lány A
7.	TJ Sokol Nemyčeves A
8.	TJ Sokol Libáň A
9.	TJ Sokol Popovice A
10.	TJ Sokol Stará Paka A
11.	TJ Sokol Rožkopov A
12.	TJ Sokol Železnice A
13.	TJ Sokol Úbislavice A
14.	Dům dětí a ml. Nový Byd. B
15.	Dům dětí a ml. Nový Byd. A
16.	TJ Butoves A

LIBÁŇSKÝ PIVOVAR

Končil školní rok a s ním na něj vázané cvičení starších žen. Řekly jsme si, že na závěr perných hodin v tělocvičně si procvičíme trochu jinou část těla. Půjdeme se podívat do zbrusu nového malého pivovaru, který v Libáni založil pan Miroslav Drozen a nazval ho Čtyři lípy. (O jeho vzniku jste mohli číst v minulých Libáňských novinách.)

Prošli jsme si tedy celý nový objekt, pan Drozen nás seznámil s výrobním procesem a technologií. Vše





je krásně nové a perfektní. Prohlídka byla velmi zajímavá a nakonec jsme se mohly i na ledacos zeptat. Nového piva jsme se s chutí i napily, neboť byl opravdu horký den.



Věřím, že pivo z pivovaru Čtyři lípy najde své příznivce. Můžete je ochutnat i v nově otevřené restauraci Radnice na náměstí.



Jitka Šedivá